

Връзка с висшите светове

ТОМ III

Единение с Бога

Петър Дънов – Учителя

Съставителство – Емил Стефанов

СЪДЪРЖАНИЕ

Бог

Познаване

Проявление

Разумно начало

Без форма, навсякъде, всичко

Време-пространство

Монада

Живот за Цялото

Извор

Бог – Господ

Дух – Душа

Царство Божие

Слънце

Среда

Основа

Лице

Идея, идеал

Реалност

Любов

Любов, Мъдрост, Истина

Божествен свят

Същина

Есенция

Енергия

Четири качества

Материална изява

Допирна точка

Правилни прояви

Присъствие

Потенциал

Причина

Учител – ученик

Отваряне

Помощ

Художник

Образ

Красота

Усмивка

Огледало

Снизхождение – коригиране

Щастие

Механично, органично, психично

Минало, настояще, бъдеще

Четири елемента

Превръщане

Фактор

Светлина, виделина

Мислене

Живот

Живот – мисъл

Смисъл

Съзнаване

Съединение
Нови дрехи
Филтър
Ближен
Свобода

Христос

Естество
Дух
Син
Слово – Дело
Христос в нас
Възкресение, безсмъртие

Бог – контакт

Христос – Дух, душа, тяло
Син
Връзка с Христос
Христос – връзка с Бог
Мисъл за Бог
Отношение
Връзка
Любов

Библиография

БОГ

Познаване

А това е живот вечен, дето да познаят тебе единнаго истиннаго Бога. /Ев. Йоана, 17; 3/

Мнозина искат да разберат какво нещо е Бог. Бог е безграничен. Той изпълва цялото пространство, всичко, цялото битие, включва в себе си всички светове и вселени. Как ще го обхванете и разберете с малкия си ум? Как може да видите и онова, което е невидимо? /71, с. 32/

Смисълът на живота е да познаете Бога и да изпълните Неговата Воля. Понеже не Го познавате, вие разчитате ва майка си и на баща си, на братята и сестрите си, на обкръжаващите. Обаче ден след ден, тези хора започват да капят като листа. /91, с. 55/

Ако мислите, че за няколко хиляди години ще намерите и познаете Бога, вие се заблуждавате; още повече, ако мислите, че в 10 – 20 години можете да намерите и да познаете Бога. Ангелите, които са толкова интелигентни, още не Го познават. Познаването на Бога е вечен непреривен процес. Всички ще се учим и вечно ще се учим да познаваме Бога в Неговата безгранична Любов, Мъдрост и Истина. Даже и боговете, като се приближават към Бога, се чувстват като деца, като че нищо не знаят. /62, с. 234/

Поне веднъж в живота си трябва да имате тази опитност – познаване на Бога.

Всъщност, Бог е най-познатото и най-непознатото Същество в света. Хлябът, който ядете – в него Бог е скрит. Водата, която пиете – в нея Бог е скрит, във въздуха, в светлината – също.

Пред нас стои великата задача – да познаем Бога. Когато човек познае Бога, той се озарява от такава светлина, че е готов да направи истинска жертва. /62, с. 233/

Проявление

Думата “Бог” е силна дума. Под думата “Бог” аз разбирам това, което включва в себе си всичко възвишено, благородно. Този, който има в себе си Бога, той може да примири всички противоречия в живота, да се справи с всички мъчнотии в света. /48, с. 33/

Бог е Любов, Бог е Живот, Бог е Светлина, това са три думи, които съдържат сила в себе си.

... когато някой ви повдига, когато ви създава радости, дава ви условия да растете, ще знаете, че това е Бог. Всичко положително, възходящо, красиво идва все от Него. В който свят и да влезете, там ще намерите Бога. Той наблюдава, помага, повдига страдащи и паднали, възраства всичко, което поклъва. Ще Го намерите и в органическия и в неорганическия свят. Бог дава ухо на всеки зов, на всяка молитва. Както и да се моли човек, щом молитвата му излиза от дълбочината на сърцето, тя се приема. /281 с. 243/

Попитай ли се де е Бог, знай: дето има живот, дето има мисъл, дето има чувство, там е Бог.

Усърниш ли се в Бога, знай, че в Себе Си си се усърнил. Защото в Бога промени и измени няма, обратни процеси не съществуват. В Любовта на Бога не съществуват абсолютно никакви изключения.

Ето защо, дете и да отидеш, в каквото и положение да изпаднеш, във всичко можеш да се усърниш, но в Бога – никога! Знай, че Той е навсякъде и призовеш ли Го, ще ти помогне. /142, с. 50/

Единственото нещо, с което ние привличаме Бога, то е нашата немощ, нашата нищета. Когато Той ни гледа тъй дребни, тъй страдащи и невежи, у Него във величието Му, се заражда едно желание да спусне ръката си и да ни каже: “Нагоре сега!”

Стремежът на Бога е да ни освободи, да ни очисти, да просвети умовете ни, да облагороди сърцата ни, да внесе в душите ни онази светлина, чрез която да познаем, че Той е Любов. /142, с. 46/

Достатъчно е да мислите, че Бог е непреривния живот, щастието, блаженството, разумността, всичко е у Бога. Бог е реалността. Решавате някаква задача. Кажете просто, ясно: Господи, как да реша тази задача? Скоро идва просветление, но умът трябва да е чист, да възприема най-възвишените трептения на духовния свят. /79/

Вие си представяте Господа като старец с бяла брада. Не, Бог, Който ще оправи света ще излъчва такава светлина, че няма да остане у вас тъмно място неосветено. Той ще донесе такава изобилие, каквото никога не сте виждали. Тогава ще бликнат такива извори, че няма да остане жадно същество в света. Той ще донесе такива сили, че няма да остане болен човек на земята. Той ще донесе такава богатство, че няма да остане беден човек на земята. С едно вдигане на ръката отгоре-надолу и отдясно-наляво всичко това ще стане. С едно духване целият свят ще се преобрази. /48, с. 37/

Разумно начало

Като казвам “Бог”, разбирам Разумното Начало в света. /1, с. 170/

Без форма, навсякъде, всичко

На Бога не може да се даде никаква форма. Когато мислите за Бога, за Първата Причина, представете си Го като необятна интелигентност, като безгранична любов и мъдрост, която едновременно обхваща всичко в света, разбира нуждите на всички живи същества и им помага. /124, с. 101/

Сам по себе си Абсолютният, Непостижимият е без форма. Той е “нищо”. Но това “нищо” съдържа всичко в себе си.

Ограничава се без да се ограничи. Смалява се, без да се смали.

Създава, но никога не се изтощава.

Проявява се във всичко, но сам Той не е проявеното.

Крепи всичко – и отвътре и отвън, но сам Той не взема участие в нищо. Уподобяваме го на Светлина, на Разум – Логос, но сам по себе си Той не е нито светлина, нито разум.

Светлина, Разум – това са Негови прояви.

Бог не присъства по един материален начин в света. /142, с. 44/

Ние можем да познаем Бога, но да го разберем, няма защо. Бога по форма не можем да разберем. ... Той няма форма, няма тяло, а е един чист, свят Дух – чиста, абсолютна светлина. Той е основа на всяко нещо. /104, с. 6 – 7/

Хората искат да дадат някаква форма на Бога, но питам: каква форма може да се даде на светлината? Светлината сама създава формите. По какъв начин светлината създава формите? Щом срещне някакво препятствие, тя създава вече някаква форма. /34, с. 52/

Ала когато Великият Непознат ни се изяви, Той ни се изявява като Светлина без сенки, Живот без прекъсване, Любов без промени, Знание без погрешки, Свобода без ограничения. /142, с. 45/

Бог не е нито в главата, нито в сърцето, нито на небето, нито на земята. Бог е навсякъде. /1, с. 279/

Бог е над всичко, над видимата и невидимата природа. Съществата са подчинени на строгите закони на природата. Човек е неделима частица от Бога. Бог е Любов и Знание и всичко, цялото пространство е изпълнено с Него. /80, с. 20/

Човек може да служи на Господа и при най-лошите условия, да Го вижда навсякъде, защото всичко е Бог. Вселената е форма на Господа. Човек, който служи на Бога е всецяло ангажиран с мисли и дела за Бога.

Бог е Дух и материя, в Него “живеем и се движим”. /80, с. 20/

Търсим ли Бога някъде, никога не можем да Го намерим. Писанието казва: “В Бога живеем, съществуваме и се движим”. Накъде ще търси рибата водата? Накъде ще търсят очите светлината? Светлината е навсякъде. /29, с. 13/

Има Един, който се проявява като Любов, като Мъдрост и като Истина.

И цялата жива Природа говори за този Единия, Великия.

Наричат Го Бог, Господ, Отец.

Той изпълва всичко, изпълва цялото битие, всички светове, всички слънчеви системи и все пак остава непроявен. И в цялата вечност Той не може напълно да се прояви. В нея няма всички форми, чрез които Той би могъл напълно да се прояви. /142, с. 44/

Ако сте убедени, че Бог е навсякъде, търсете Го във всички прояви на живота, малки и големи, видими и невидими. /40, с.77/

Бог прониква навсякъде? – Това е материалистически израз. За да проникне някъде, трябва да има друга реалност въвн от Бога. Всъщност, въвн от Бога никаква реалност не съществува. /1, с. 260/

Няма нещо в света, зад което да не е Бог. Всичко, което е в нас и извън нас, всичко, което ни заобикаля, представя фон, зад който се крие Бог като велик художник. Той иска да ни изпита, да провери как ние разбираме нещата. /75, с. 118/

Цялата Вселена не е друго, освен Бог, Който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. /118, с. 190/

Във всяко най-малко и най-голямо същество вие трябва да виждате Божественото проявление. Във всичко и навсякъде трябва да виждате Божественото съзнание, което ви обгръща. /53, с. 79/

Някой идва и ми казва, че досега не е видял Господа. Питам: Във вашия баща не видяхте ли Господа? Във вашата майка не видяхте ли Господа? Във вашия брат, сестра, слуга не видяхте ли Господа? В едно дърво, в едно цвете, в една река, във въздуха, навсякъде Го виждам. – Най-различно се проявява Той. /79/

Едно от качествата на Бога е, че след като се занимава с велики работи – със създаването на слънца и вселени, той има грижата и за мравката. Като види, че една мравка се дави, Той веднага ѝ се притича на помощ. Божието око, Божието съзнание е будно за всичко, което става във вселената. Той всичко вижда и всяко нещо туря на мястото му. Ако човек не може да прояви тези качества в малкия свят, в който живее, какво остава за проявите му в големия. /39, с. 258 – 259/

Едно трябва да знаете: вие ще срещнете много учители, но за вас е важно кой е истинския Учител. Много учители има в света, но един е Великият Учител. Много майки има в света, но една е Великата Майка. Много бащи има в света, но един е Великият Баща. Всеки може да бъде учител в света, но той не трябва да заеме местото на Великия Учител, местото на Бога. /с. 225 – 226/

Време – пространство

Бог не е нито на слънцето, нито на звездите. Той е извън времето и пространството, извън този свят. Докато живеете във времето и пространството, нещата постоянно се изменят. Щом излезете от този свят, нещата само се осмислят. Поне за момент всеки човек е могъл да влезе в света въвн от времето и пространството, да изпита неговата красота. Тя не е външна красота, вследствие на което не се поддава на описание. ... Ние наричаме този свят “свят на чистата мисъл” или непроявен свят. Физическият свят пък представя проявения свят. За да мине от проявения в непроявения свят, човек трябва да бъде смел, без никакъв страх. /54, с. 92/

Дойдете ли до Бога, всякаква философия пада. Защо? – Защото там всичко се схваща моментално: и поезия, и музика, и наука, и изкуство, и религия изведнъж стават ясни. В човешката философия нещата се извършват във време и пространство, затова човек има нужда да доказва, за разсъждава, да съпоставя. В Божественото всички неща се извършват извън временно и пространството. Следователно, те са ясни, разбрани, не се нуждаят от никакви доказателства, от никакви разсъждения върху тях. /109, с. 211/

Монада

Когато клетките изгубят вяра в първичната монада, те постепенно отслабват. Това значи, че те се отделят от първичния организъм. /112, с. 11 – 12/

Живот за Цялото

Бог е Великото безгранично Цяло, в Когото е потопено всичко съществуващо. Природата е външен израз на тази Велика реалност, а човекът е външен израз на Природата. А сега хората отричат съществуването на Бога и искат да подчинят Природата, която считат неразумна. С тези си възгледи за Бога и Природата, човечеството в своята целокупност е създадо най-ужасните престъпления, които историята отбелязва в Битието. /5, с. 124 – 125/

Съвременните хора мислят, че могат да заповядват в света. Преди всичко този свят е създаден от Бога, а не от тях. Те нямат право да заповядват в чуждо царство. Те трябва да се подчинят на това, което Бог е създал. /9, с. 257/

Идеята за Бога, която е идея за общочовешкото благоденствие и прогрес, трябва да стане плът и кръв и тогава да мислите, да чувствате и да постъпвате като Бога. Само така ще бъдете носители и творци на една нова култура, в която ще царуват разумността и свободата по целия свят. Личният интерес да се издигне до общочовешки интерес. /5, с. 100/

Никой не живее само за себе си. Освен за себе си човек живее и за Цялото. Тая идея трябва да проникне в умовете на всички хора, да стане естествена. /52/

В Божиите работи човек не се интересува лично, а в човешките е намесена личността. /65, с. 11/

Извор

Само Бог е абсолютно щедър, защото Той е неизчерпаем извор. /75, с. 220/

Човек трябва да уповава на богатата, които е придобил от Бога, а не на човешките блага. /91, с. 45/

Аз употребявам думата “Бог” в съвсем друг смисъл. Аз говоря за един Господ, за когото никога не сте слушали. ... Каквото имате, всичко Нему дължите. Вие за Него не сте мислили и никъде Го няма в света.

Аз говоря за този Господ, Когото всякога ще намерите навсякъде. И мъртви и живи, и ангели, и човеци, и растения, и животни – всички в света черпят сила от Него. Еднакво дишаме въздух. Еднакво възприемаме светлината, еднакво сме свободни, еднакво сме богати в Него. /63, с. 317/

Първият извор е Бог. Той е единственият, от който като пият хората, възкръсват. Онзи, който се е учил от Бога и отива да се учи от хората, той се опетнява вече. Наученият от Бога няма защо да се учи от хората. С хората той може само да се разговаря по един разумен начин, може да им покаже любовта си. /42, с. 15 – 16/

Казваш: Еди кой си ме мрази. – Всъщност, омразата не съществува. Казваш: Бог ме наказва. – Бог никога не наказва. Той е благ и винаги възнагражда човека, каквото и да прави. Като греши, човек без да иска изменя отношението си към Бога. Това нарича той наказание. Бог при всички условия дава нещо на човека. Обаче той не разбира законите и се мъчи. Каквото и да получи от Бога, все го боли нещо, измъчва се. Значи грехът го мъчи и наказва, не Бог. /91, с. 13/

... богатият и бедният, ученият и простият, колкото и да са недоволни от живота си, всеки мисли за себе си, че като него друг няма в света. Това е криво разбиране. Така може да мисли само онзи, който има предвид великия принцип на живота, с който е свързан. Наистина, няма подобен на великия принцип на живота, от когото излиза всичко живо. От този принцип са произлезли и растенията и животните, и хората. /40, с. 175 – 176/

Бог е в цветята, в растенията, в дърветата, във водата, във въздуха, в светлината. Той не е в тяхната форма, но в техния живот. Защото самите вода, въздух, светлина са едно, а живота в тях е друго нещо. Всеки един човек, живота който той носи, трябва да ни интересува, защото Бог живее в него. И когато срещнете един нормален, здрав човек, в когото животът блика като извор, усещате една приятност в сърцето си; той е късметлия и като дойде в дома ви, носи благословение. /6, с. 52/

Бог – Господ

Моят възглед е, че Бог съществува във вид на два принципа. Всички души съществуват в Него и притежават известно съзнание, и тези души са, които заставят Бога да твори света. /128/

“Майка” и “баща” е само Онзи, Който е дал първоначалния подтик, отдето сме произлезли. Този, от който сме взели всичките тези стремежи, дарби и способности, Той е бащата, Той е майката всъщност. /20, с. 182/

Господ – това е първото същество, което излиза от Бога, от безпределния, незнайния Бог. То е първото същество, което е създало света. /25, с. 133/

Под думата “Господ” се разбира най-възвишеното, най-благородното начало, което твори. Този принцип е мек и пластичен, но с това той не е ограничен и е безсмъртен – в този принцип, втория, не съществува смърт. В първия принцип съществува смърт и то само затова, защото силният със силата, която има в себе си, сам се разрушава. /122, с. 38/

И помнете, че всякога нашето съмнение огорчава Господа, Който е нежен, твърде деликатен. /24, с. 146/

Господ се проявява в мекотата, която осмисля нещата, а Бог – в силата. Когато говорим за външния свят, разбираме Бога, а когато говорим за вътрешния свят, разбираме Господа, който украсява нещата. /112, с. 70/

Няма друг като Господа. Там, дето е Той, всичко върви напред. И няма невъзможни неща. /24, с. 267/

Дух – Душа

Духът, това е проявеният Бог, който ни се представя в своята пълнота. Проявата на Духа, това е нашата душа. Следователно, душата ще ни говори за Духа, а Духът – за Бога. Душата ще говори на сърцата и умовете ни. Това е цяла наука! ... Когато човек отвори душата си за Истината, той ще може да я възприеме или чрез ума или чрез сърцето си. /57, с. 130/

Царство Божие

Ще си кажеш определено и категорично: Ще вляза в Царството Божие. Веднага ще скъсаш връзките си със света, ще заключиш куклите си в сандъка, наследство на по-малките и няма да мислиш вече за тях. Пред тебе се открива нов, красив свят. /105, с. 177/

Слънцето е емблема. То символизира Бога на физическия свят. То представя Великия принцип, който дава живот. Слънцето означава любовта на човека към Бога. Луната представя самия човек, а звездите – любовта на човека към ближните. Слънцето е Бог, Луната – човекът, звездите – неговите ближни. Следователно, за да познаете звездите, трябва да мислите за луната; за да познаете Луната, трябва да мислите за Слънцето. Значи Слънцето трябва да се скрие, за да се види Луната. И Луната трябва да се скрие, за да се видят звездите. Този закон съществува и в обществения живот. И тъй, ако искате да познаете себе си, вашето слънце трябва да бъде на противоположната страна на съзнанието ви, да хвърля светлината си върху него. Ако искате да познаете ближния си, съзнанието ви пък трябва да бъде на противоположната страна. При това положение само живота има смисъл. /39, с. 40 – 41/

Де е Бог? – На този въпрос не може да се отговори. Това е все едно да питаш де е Слънцето. Не питай де е Слънцето, но изложи гърба си на слънчевата топлина и светлина и ще разбереш де е то и какво представя. Слънцето, което дава светлина и топлина, е пътят който води към Бога – любовта. Той повдига хората, обединява ги и възкресява. Вън от Него никакъв Бог не съществува. /31, с. 105/

Най-хубавото, красиво и чисто място в човешката душа се пада на Бога. Той е слънцето на човешкия живот. Той огрява и най-забутаните ъгли на неговото естество и го прави бодър, силен и красив. – Къде е Бог? – Ако обичате Бога, вие ще знаете къде е Той. Любовта открива всички неща. Дали Бог е на земята или на небето, вие ще Го намерите по пътя на любовта. Казвам: Дето е Бог, там е изток. Противоположната страна на изток и запад, т.е. човешкото. Значи Бог е на изток и отпред, а човек – на запад и отзад; злото – отляво, доброто – отдясно. Това са четирите посоки на съзнанието, които определят движението на човека. /143, с. 106/

Среда

Бог е една среда за мене, която ме обгръща и обгражда отвън и отвътре. Извън Бога аз не зная светът какъв е. И вътрешния свят мога да зная дотолкова, доколкото познавам Бога. Знанието и мъдростта в света идват от Него. /116, с. 348/

Основа

Единственото нещо, в което човек никога не се е лъгал и на което всякога разчита, това е Бог, основата на неговия живот. Само той е в състояние да разпръсне мрака около него. В каквото затруднение да се намерите, кажете си: Има един, в когото никога не се съмнявам. При най-трудните задачи на живота ви, Бог е

около вас и ви нашепва как да постъпите, за да решите правилно задачата си. В това време ще срещнете някой ваш близък, който ще ви каже: Не се смуцавай, всичко ще се нареди. Тези думи са Божествени. Те са Слова, излезли от устата на Бога. Това значи да бъде човек проводник на Божественото. Срещнете ли такъв човек, скръбта ви ще се превърне на радост. /97, с. 122/

Лице

Ако зърнете лицето на Бога само за миг, нещастията ви ще се стопят като лед. /73, с. 13/

Идея, идеал

Дойдете ли до идеите, стремете се да стигнете най-високото място, защото там водата е най-чиста. Идеите слизат от най-високото място в света. Кое е това място? – Дето Бог живее. На никое живо същество кракът не е стъпил на това високо място. В този смисъл Бог не е нищо друго, освен най-високия идеал, към който човек се стреми. /8, с. 130/

... човечеството представлява тялото на Бога. Бог представлява главата, главната идея, наместена върху тялото. /59, с. 3/

Христос казва: “Да се не смуцава сърцето ви”. Кога не се смуцава човешкото сърце? – Когато има само една мярка в живота си; когато има само една идея в ума си; когато служи само на Бога. Тури ли две мерки в живота си, внесе ли две идеи в ума си, служи ли на много богове, човек е изменил посоката на живота си и сам се излага на смущения и страдания. /8, с. 121/

Единственото абсолютно същество, което е над всичко, това е Бог. То е възвишеното, трайното, дълбокото в човека, което действа в него като непреривен акт. /63, с. 148/

Бог е онова истинско в живота, отдето произтичат всички блага, великото, за което трепти живота ти, всичко онова, заради което ти искаш да се изявиш. Само Той е, Който може да ти даде и да те изяви. Единственото Същество. И ние не Го знаем кой е. /63, с. 192/

Реалност

... има стремежи, които нищо не е в състояние да ги обезличи. ... В живота реално е само това, което никога не се изменя, каквито промени и да стават в света. Реалното никога не може да се измени, то винаги остава едно и също. Аз като елемент никога не мога да изчезна от него. Никой не може да ме лиши от този елемент. Като елемент аз винаги ще имам дял в реалното. /63, с. 17/

Каквото е отношението между светлината и сянката, такова е отношението между радостта и скръбта. ... радостта и скръбта в живота са временни, преходни реалности. Обаче има реалности, които са вечни, абсолютни. /33, с. 62, 63/

Всеки човек, макар и несъзнателно, живее за туй, което е безсмъртно, като зад преходните форми той търси винаги безсмъртното и вечното. Може да се обича в света само това, което не умира, само то е реално. Реално е това, което не губи своята вътрешна връзка. Реалността не зависи от нашето вярване или невярване в нея. Тя си е. Реалността се отличава, че може да я опитаме и че тя е абсолютно разумна сама по себе си. /2, с. 27/

За човека е така, от нищо не може да излезе нещо, но не и за Бога. Той създаде света от нищо, т.е. от нулата, от яйцето. Всяко нещо, което при всички условия остава неизменно, наричаме нищо. Нещо е това, което постоянно се изменя. Значи светът е създаден от излишъка на неизменния свят. /33, с. 184 – 185/

Най-разумното в света, това е Бог. Това съвременната наука нарича “постулат”, т.е. това, което всякога и във всички времена остава неизменяемо, това е Бог. Той е последователен, хармоничен във всички свои постъпки. Той прави добро, без да има нужда от доброто. Проявява своята разумност, без да има нужда от тази разумност. Хората Го славят, без да има нужда от тази слава. Всичко това, което той проявява, прави го все заради нашето благо. В Неговото битие седи благо на всички малки и големи същества, за да се радват на всичко това, което Бог има. /103, с. 19/

Любов

Любовта е проява на онова начало, което хората не познават. Без любовта Бог остава незнаен. /9, с. 156/

Любовта е път, който води човека от физическия живот в Божествения. Без любов никой не може да пристъпи към Бога. /9, с. 150/

Какво значи да отправите човека към Бога? Това значи да го изпратите при любовта, тя да го научи как да живее. /9, с. 149 – 150/

Да влезем в Бога, да живеем с Него и с Него да работим, това е Любовта. Ти не можеш да любиш, ако Бог не е с тебе. Ангелите любяат, защото са с Бога.

За да можете да попитате що е Бог, вие трябва да сте учили не една, а много вечности. И след като сте свършили всичките си науки на небето и на земята, само тогава ще имате право да зададете този въпрос. И знаете ли що ще ви отговорят? Ясно и просто: “Бог е любов, която трябва да опитате вътре в себе си. /142, с. 50/

Любовта е свободен акт на духа. Да се обичаме по свобода, това е великата любов. ... Коренът на свободата е истина. Коренът на истината е Бог. Това са велики математически задачи, в които се крият тайните на разумната природа. Който се домогне до тия тайни, той забравя своя детински живот. Велика хармония се крие в тях. /48, с. 108/

Младият се ръководи от любовта. Той живее в градината на любовта, напичена с безброй сладки плодове. Като е млад, човек изучава любовта. /9, с. 290/

Бог е туй, което стимулира правилното движение у вас. Движението аз тълкувам или превеждам думата любов, защото само любовта образува движение. Мома или момък, като се влюбят един в друг, движат се един към друг. Хората, като се влюбят в някое учение, обикват всички. /122, с. 150/

Кажи: “Господи, макар да не Те познавам, искам да Те обичам по моему. Аз не зная как. Искам да Те обичам!” Това е най-хубавото, което можеш да направиш. /20, с. 262/

В Божествената Любов има възлизане. Само тя е в състояние да подмлади и възкреси човека. /32, с. 144/

Бог е едновременно в светлината и в тъмнината, в радостите и в скърбите, в любовта и в омразата. Той присъства във всички прояви на живота. Омразата е временна, а любовта – вечна. Омразата се превръща на любов, затова Христос казва: “Горчивата чаша след време ще се превърне на велико благо, затова аз трябва да я изпия”. Ако последователите на Христа и Неговите ученици прилагали любовта, светът щеше да бъде изправен. Те внесоха омразата в света, която след време ще се превърне на любов. Тогава всички учени, философи и писатели ще започнат да пишат в нов дух, в духа на новата любов. /31, с. 28/

За мене има Господ – Той е обичта, която аз виждам навсякъде и която много добре разбирам. Не само аз, но всеки, който служи на Господа, ежедневно Го вижда и се разговаря с Него. Този Господ живее у вас. Няма човек, у когото да не живее Господ. Вие за мене не бива да казвате нищо лошо, нито аз за вас, защото у мене и у вас живее Господ, против Когото не може да се говори лошо. Ако у вас нямаше тази обич, аз не бих дошъл да ви говоря. Туй, дето сте дошли да ме слушате, показва, че Господ е дошъл с вас. /95, с. 142/

Сега аз проповядвам за положителните сили на Бога. Казвам: Идете при Бога и любете без страх от омразата и завистта. /31, с. 13/

Желая на всички Бог да ви привлече към себе си и Христос да ви покаже пътя на Любовта. Тогава вие ще влезете в шестата раса, ще се повдигнете, ще придобиете диамантена воля. Ще станете мили като светлината, нежни като водата, чисти като кристал, ще славите Бога на Любовта и ще носите радост навсякъде. /105, с. 130/

Бог иде в света! С грамадна сила ще бъде разтърсена земята. Умовете и сърцата на хората ще се обърнат към Бога, ще се изменят възгледите им. Иде великата Любов! Тя ще организира сърцата на всички хора. Ще си отдъхнат хора и животни и ще кажат: Благодарим, че Бог царува на земята! Тогава ще се чуе новият химн, който някога Йоан е чул. На земята ще се пее песента на необятната Божия Любов. Когато хората се срещат ще си казват: Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина царуват на земята.

Бог царува на земята! Това значи да живеят всички хора по братски. /93, с. 275/

Любов, Мъдрост, Истина

“Идете и ги научете!” – казва Христос. На какво? – Че Бог е Бог на Любовта. Идете и ги научете, че Бог е Бог на Мъдростта. Идете и ги научете, че Бог е Бог на Истината. Идете и ги научете, че този Бог обича милосърдието, обича кротостта, обича въздържанието, обича всичко онова, което е възвишено и благородно, обича всеки подтик, колкото и да е малък. /42, с. 22 – 23/

Божествен свят

В Божествения свят и малките и големите неща са еднакво ценни. /92, с. 15/

Не мажеш да мислиш свободно, ако не влезеш в Божествения свят. /92, с. 10/

Истинската печалба на човека седи в това да премине той от човешкия в Божествения свят. Това е възможно само тогава, когато човек е придобил знания, с които да се ползва в Божествения свят /12, с. 73/

Щом се отправите към Божествения свят, трябва да се откажете от земните желания. Човек може да живее на земята, но да има възвишени желания и стремежи. Само по този начин той ще има резултатите от Божествения свят /27, с. 88/

Ти и сега си в оня свят, но той не е в тебе. Всички хора живеят в Божествения свят, но не са докоснали Божествения свят в себе си. /19, с. 10/

Всяка мисъл, всяко чувство, с което днес разполагате, принадлежи на възвишените същества, които живеят в Божествения свят. /96, с. 269/

Който може да се свърже с Божествения свят, той ще се ползва от здравословните енергии в природата, които повдигат и подмладяват човека. За да възприема тези енергии, човек трябва да е развил моралните си чувства. /39, с. 87/

Влезете ли в Божествения свят, вие непременно трябва да вземете известна посока. Там не се позволява никаква почивка. Там всички същества работят. Който се опита да седи без работа и да почива, той неусетно ще излезе от този свят. /39, с. 307/

Когато човек разбере вътрешната страна на физическия живот и вътрешната страна на духовния живот, той влиза вече в Божествения свят – в закона на единството. /8, с. 74/

Същина

Като мислите за Бога, вие трябва да си Го представяте като велика и всеобемаща същина, която обгръща и прониква целия свят с всички свои създания. /53, с. 79/

Онзи, който създава всичко и прониква навсякъде, който съхранява и държи всичко в равновесие, е Бог. /119, с. 137/

Есенция

Нашата реалност съществува в реалността на Бога, понеже Бог е нещо повече от реалност. Значи има нещо повече от реалност. Има една дума, с която тази реалност може да се обозначи. Някои метафизици казват, че Бог е едно несубстанциално Същество. Той е Същество извън всякаква субстанция. Той е без субстанция. Субстанцията подразбира нещо, от което светът е създаден и се създава. Частицата “суб” значи “под” – това, от което се образуват нещата, което работи. Думата “есенция” подразбира сила, която произвежда нещата. Мнозина смесват думата “есенция” със “субстанция”. Това са две различни производни думи. Ние употребяваме думите “сила” и “материя”. Качеството на материята и качеството на силата са две различни понятия.

Енергия

Енергията, която идва отгоре и спира в нашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог. Тази енергия не произтича от нашия мозък. /80, с. 42/

Четири качества

Всички хора искат да имат конкретна идея за Бога. Свободата, силата, светлината и доброто, които човек има, те са нищо друго, освен пътища за придобиване на Божественото. Какво по-конкретно разбиране можете да искате от това? Това са четири сили в човека, чрез които Великият се проявява. Те са творчески

принципи. Чрез тях светът е създаден. Човек има простор в движенията си, докато е свободен. Той може да извърши нещо, докато е силен. Той може да прониква в нещата, докато има светлина в ума си. Той може да задържи нещата в себе си, докато е добър. /74, с. 196/

Материална изява

Това, което ние познаваме като материален свят, е кристализация на духовните сили на Бога, проявени чрез разумните същества. Затова зад всяка материална форма или елемент стои една духовна сила, която ние можем да използваме, ако разберем законите на нейното проявление. А всяка форма със свойствените ѝ характеристики ни показва характера на силите, които стоят в нея. /4/

Целият физически свят е едно изявление на Бога. Следователно, като познаем физическия свят, ще познаем и Бога. /2, с. 193/

Допирна точка

Не разрешавайте какво нещо е Бог в неговото обширно проявление. Старайте се да разберете Бога за даден момент само в една допирна точка, в която Той ви докосва. Ако във всеки момент на вашия живот може да намерите и да разрешите тази точка, в която се допирате до Бога, както и до всички други същества, защото едновременно с развитието си всяка душа ще дойде в съприкосновение с цялото битие, вие сте намерили вашето благо. Намерите ли вашето благо, вие ще разбогатеете, а колкото сте по-богати, повече се изисква от вас.

Правилни прояви

Бог се изявява на човека чрез всички правилни прояви. Като яде човек с благодарност, като диша правилно, Бог му се изявява. /45, с. 38/

Присъствие

Присъствието на Бога е онова великото, мощното в света, което събужда човешкия ум и човешкото сърце. От това човек става мощен и в него се раждат нови идеи. И ние сега сме в тази епоха, когато Бог присъства в света.

Бог, Разумното Начало живее в света. То е навсякъде – в камъните, в растенията, в животните и в хората. То живее във видимия свят толкова, колкото и в невидимия. Работата е там, че човек не разбира видимия свят. Достатъчно е да погледнете през очите на любовта, за да видите красотата навсякъде.

Ако някой от вас само за момент би почувствал Божието присъствие, тъй както го разбирам аз, тъй както съм го опитвал, с едно мръдване на ръката си той би могъл да усмири разярена тълпа, която върши престъпление – всичко ще замлъкне и ще утихне. Ако в този момент се намирате пред една сто хилядна армия, всички топове ще млъкнат. Такова велико нещо е Божието присъствие. /62, с. 74/

Хората мислят, че Господ е безтелесен, невидим, но аз оспорвам това. Единственото видимо същество в света, това е само Бог. Единственото нещо, което чувстваме, това е Бог. Единственото нещо, което ни причинява най-хубаво разположение на духа; това което ни дава сила; което ни освежава, повдига, то е Неговото присъствие, присъствието на Бога. Когато прави добро някому, Той се скрива. Вие виждате, че Иван или Стоян ви прави едно добро и като казвате, че Иван ви направи тази услуга, на Бога става приятно. Така Той се крие зад тези, които напътва да правят добро. /48, с. 190/

Човек не е сам.

Ние отдаваме сега всички наши страдания на Бога. Не, Бог трябва да употреби всичкото свое усилие, за да ни освобождава от хилядите страдания, които ежеминутно ни заграждат.

Присъствието на Бога е онова Великото, Мощното в света, което събужда човешкия ум и човешкото сърце. Човек става мощен и в него се раждат нови идеи. Ние сме сега в тази епоха!

Потенциал

Приятелството между двама души е силно, когато между тях има един потенциал. Той е връзката между тях. Ако не оценявате оня, който отвътре ви подкрепя, нищо не можете да постигнете. Изобщо потенциалите, непроявените неща са мощното в живота.

Причина

Вие вярвате в щастието като последствие, а в причината на нещата, т.е. в Бога не вярвате. /48, с. 15/

Учител – ученик

И най-после, всеки трябва да съзнае, че по-добър ученик и същевременно по-добър Учител от Бога няма. /64, с. 26/

Отваряне

Топлината, светлината и силата, това е Бог, Който търсите. Той живее във вашите умове, сърца и души. Като знаете това, гледайте с благоговение на душата си като жилище на Бога, на ума си – като свещен олтар и на сърцето си – като на свещена стаичка. Отвори широко сърцето си, да влезе Божествената топлина в него, да изпиташ Божествената радост и веселие. Отвори ума си широко, да влезе Божествената светлина в него, за да изправиш пътя си. Отвори душата си, да влезе Божествената сила в нея, за да те направи смел и решителен. /96, с. 203/

Отворете очите си към Бога! Ще знаете, че няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не могат да се сравнят с Бога. Някой казва: “Че този Господ с мен ли ще се занимава?” Вие причинявате страдание на Бога, като нямате вяра в него. Философите казват: “Нима Господ ще се занимава с теб, ти си един нищожен пигмей!” Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана, дори тях чува, та вас ли няма да чуе! А вие, хората на двадесети век държите очите си затворени и се лишавате от Божествената Светлина. Ако ние живеем в една изба десетина години, ще има много болести у нас. Аз твърдя това не само за физическото поле, но и за духовния свят, дето причините са едни и същи. Молим се на Бога, но не излизаме от избите си. Първото нещо е да отвориш очите си към Бога! Но ще кажеш “не зная какво е Бог”. Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на Слънцето, но излагам гърба си на него и се ползвам от лъчите му. А учените хора казват: “Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е!” Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се е замислял за Него, е спасен, колкото и лош да е като човек. /14, с. 67 – 68/

Помощ

Искайте помощ от Бога – Той ще ви очисти, измие, излекува и подкрепи. /80, с. 3/

Бог взима участие във всички положения на нашия живот. Той е първият, който ни се притича на помощ във всички трудни положения. Той не се явява в някаква величествена форма, но като последен слуга. ... За да ни помогне, Бог си служи с хората и с животните, и с растенията, и с въздуха, и с водата. Всичко е в Негова услуга. /9, с. 345/

Образ

Какво търси човек в света? Господа. Дали съзнава това или не, това е друг въпрос. Щом Го търсиш, ще се качиш горе, в главата си, ще отвориш радиото си и ще влезеш във връзка с Възвишения Свят. Мислите ли, че ако образът на Бога влезе във вашата душа, няма да произведе великата промяна във вас?

Когато някой търси Любовта, всъщност той търси свещения образ на Бога, той се стреми към Бога. Всички хора търсят този свещен образ. /62, с. 229/

Красота

Очите ти ще видят Царя в красотата му. /Исая 33: 17/

Само по пътя на Любовта можем да дойдем до съприкосновение с Бога. Няма по-красиво същество от Бога.

Новото е да виждаш Бога в другите и те да виждат Бога в тебе.

Чрез красотата ние идваме до Бога. Всички велики хора на изкуството и почитатели на природата търсят навред красотата, търсят Бога. /116, с. 147/

Ако виждаш хубавите неща, ти си в Божествения свят и всичко около теб е Божествено. /92, с. 16/

... всяка красива черта, у когото и да се проявява, това е Бог. /116, с. 218/

Всичко красиво, възвишено, благородно е Божествено. /54, с. 57/

Който е видял Бога, той се променя. Онзи, който е видял онази девствена, красива мома, той е замислен, дълбоко замислен.

Вечна красота – това е Бог. Бог е най-красивото същество, което можете да видите!

Усмивка

Само Божественото в човека разрешава живота във всички негови фази. Няма по-хубаво, по-красиво нещо от това да живее човек в Бога! Само тогава той може да разбере какво нещо е Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Добродетелта, милосърдието, кротостта, въздържанието и т.н. Всеки, който срещне такъв човек, ще му се усмихне. Всички същества, които живеят при Бога и с Него, се усмихват. /65, с. 30/

Огледало

Когато твоето отношение с Бога е правилно, всички хора постъпват с тебе добре. /78/

Дръжте в ума си мисълта, че Бог е мъдър и справедлив, за да бъдете и вие мъдри и справедливи. Каквато мисъл държите в ума си за Бога, такива можете да бъдете и вие. Щом се усъмните в Бога, вие губите всички блага, всички дарби и способности, дадени ви от Него. Изправете грешките си външно и вътрешно, за да се ползвате от това, което е вложено във вас. /73, с. 13/

Снизхождение – коригиране

Бог вижда в твоите тайни мисли и желания това, което хората не знаят. Той има снизхождение и прощава. Само ти пошепва и казва: “Не прави това!” Като дойдат ангелите, те са много строги. Духът като дойде те разтърси. Като дойдат светиите, те са още по-строги. Като дойдат гениалните, те са още по-строги. Те ще ти кажат: “Ти няма да правиш престъпление! Разбираш ли!” А пък светията ще каже: “Не те ли е срам!” Ангелът само ще те разтърси и ще те остави. А пък като дойде Господ, като Го видиш ще заспиш. И след като се събудиш ще чуеш един глас и ще кажеш: “Господи, досега не съм живял както трябва, но отсега нататък ще живея както Ти искаш”. И Той ще каже: “Елате, наследете Царството, което е за вас приготвено!” /72, с. 147/

Щастие

Сега тук току се хванете за някого, мислите, че той ще ви направи щастлив. Никой не може да ви направи щастлив, това да го запомните от мене, освен Бог. /80, с. 81/

У Бога съществува вечна радост, вечно щастие и блаженство. Затова Той иска да освободи хората от скърбите и страданията и да ги постави при условията, при които Той живее.

Механично, органично, психично

... тази дума “Господ” е много обикновена, тя означава господар, а не това Първично Същество, което е породило живота и света.

Този Бог, за когото хората говорят е измислен от тях и затова прилича на тях. Като не могат да обяснят правилно явленията на живота, те им дават чисто механическо обяснение и по същия начин механизират идеята за Бога. Но за онези, които знаят, в природата съществуват три вида процеси – механически, органически и психически, които взаимно се обуславят в проявите си. Като пример за механическите процеси може да ни послужи работата на бъчваря – бъчвите, каците, които са образувани от отделни парчета, съединени само с обръчи. Като пример за органическите процеси имаме растенията, а при психическите процеси имаме вече разумните същества – човека. Това са три процеса, които имат три различни резултата. А сега искат да обяснят психическите процеси по механичен начин. /4, с. 22/

Минало, настояще, бъдеще

Бог е, който пребъдва едновременно в миналото, настоящето и бъдещето. Бъдещето е челото, главата, настоящето е носът, а миналото е всичко това под носа. Цяла история носи човек. Чрез челото си възприемаме Божествената мисъл, чрез нос си възприемаме диханието. Материалът за живота влиза през устата.

Четири елемента

Бог е в светлината, във въздуха, във водата и в храната, чрез които ни носи благата на живота. /28, с. 14/

Превръщане

Бог управлява света и всичко каквото става, превръща го в добро. /9, с. 293/

Фактор

Божественото като вечно начало е единственият фактор в света. /92, с. 52/

Светлина, виделина

Бог е великата реалност. Той е невидим, защото вие сте Го направили такъв. Вие се движите в противоположна посока на Него. Затова е казано: “Бога никой никога не е видял”. Вярно е, без светлина човек не може да види Бога. Бог е истинската светлина, няма какво да виждаме. Видимото не може да се види. Светлината не може да се види. Тя разкрива нещата, прави ги видими, но тя самата не може да се види. Мярката, с която определяме нещата не може да се измерва. /94, с. 117 – 118/

Някои казват: “Няма Бог”. Или: “Не трябва Бог”.

Може ли без светлина? Растенията могат ли да растат без светлина? Плодовете могат ли да растат без светлина? – Не могат. /116, с. 296/

Бог идва при нас като светлина. /107, с. 6/

За Божественото не се говори. Светлината, която огрява дърветата и за нея не се говори. Като вкусите плода, знаете какво нещо е светлината. Човек, на когото Господ е говорил се отличава от другите. Като види болния, туря ръката си върху него и болния оздравява. /84/

Бог е необятна светлина. Ти усещаш една необикновена мека светлина. /107, с. 19/

Бог е светлина. Той е най-възвишения светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на Божествената светлина. /79/

Душата схваща Бога като необятна светлина без сенки.

Духовната светлина – виделината е жива и разумна. Тя е хиляди пъти по-реална от този свят. Светлината е само едно бледо нейно отражение. Живата светлина е великият природен деец, който твори формите на човешките мисли, желания и чувства. Тя кара ума да мисли, нея интуицията схваща непосредствено. Затова никаква умствена дейност или органически процес не може да се извърши без светлина.

Интелигентността и духовната висота на човека зависи от качеството и количеството на светлината, която той възприема и проявява. Човек се познава по светлината на своя живот.

Думата виделина означава знание. Думата светлина означава проявения Бог. Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, което може да прояви. Бог е същността на нещата. Пътят на праведните е път на зазоряване. /145, с. 6/

Мислене

Това, което не виждаме в света е Бог, който мисли.

Живот

Животът е велик принцип, съзнателна сила, която нито се ражда, нито умира. Да намериш живота, това значи да си свързан с всички живи същества на земята, с всички риби, птици, млекопитаещи. – Защо? – Защото чрез тях протича животът. Затова Христос казва: “Аз съм пътят, истината и животът”. Ако Бог се проявява и в най-малките същества, кой има право да ги убива? Като казвам, че Бог е във всичко живо, разбирам, че Той се проявява като възможност. Възможностите на Бога са в човека, но не и самият Бог. Той е извън човека, както дървото е извън своята сянка. Сянката е далечно копие на нещата. Тя е скрита в самия човек, както възможностите на Бога са скрити в човешките мисли и чувства.

/48, с. 57/

Живот – мисъл

Този, който дава живот, който дава мисъл на хората е само Бог. /119, с. 138/

Бог не е нещо илюзорно, Той е цел, смисъл в живота на хората. Тъй щото, когато се говори за Бога, подразбираме две възможности: придобиване на живот и на знание. Засега дотам са достигнали съвременните хора. /82, с. 207/

Смисъл

Смисълът на нещата е Божественото. /32, с. 143/

Съзнаване

Няма същество в света да не съзнава Бога. Можете да казвате, че Бог съществува или не, но в съзнанието си всеки чувства, че има една сила над него, която управлява. /88, с. 118/

Съединение

Съединяват се не само мъже и жени, но всички хора. С кого се съединяват? С Бога. Каквото е отношението на мъжа към жената и на жената към мъжа, такова е отношението на всички хора като души, към Бога. Някои се присъединяват към една или друга църква и мислят, че с това са разрешили въпроса. Те не знаят, че всяка църква, всяко общество също така са съединени или свързани с Бога. Значи не само отделният индивид, но и всички църкви, общества и народи имат отношение към Бога. /33, с. 168/

Нови дрехи

Питате: Защо Бог не се прояви в своята пълнота? – Ако Бог би се проявил както искате, вие не бихте издържали на Неговата светлина и топлина, щяхте да се стопите. Ето защо, Бог се изявява различно, на всеки според степента на развитието му. Бог очаква хората да се облекат в своята нова премяна. Ще кажете, че светът, че хората са грешни. Под “грешни” разбирам, че не са облечени както трябва. Бог казва: “Когато хората се приготвят да ме посрещнат, т.е. когато се облекат в чисти и нови дрехи, аз ще им се изявя и ще им донеса великото благо на живота. Тази е причината, дето Бог се изявява на едни, а на други не се изявява. Първите са готови да Го посрещнат, а вторите не са готови. /48, с. 57/

Не бойте се, бъдещето носи велики блага за всички. Старите дрехи ще се заменят с нови. Дребнавото ще се замени с великото и благородното. /24, с. 275/

Филтър

Бог е филтър за всички хора. След очистването вие трябва да работите.

Ближен

Ближният – това е майката – Божият Дух, който урежда всичко в света, вади хората от лоши положения. По-добър приятел от Бога в света няма. Най-първо Бог, тогава другите приятели. В Него няма нито един дефект. Да обичате Едного, в когото никога да не се съмнявате – всякога да разчитате! Любовта, която във всички свои изявления никога не е отслабнала. На два стола не стойте. Любовта е единна. Навсякъде е една Любовта – каквато е на земята, такава е в Божествения свят. /110, с. 231/

Туй, което вършите към другите, вършите го и към Бога.

Искате ли да видите Бога, идете между разумните, добрите и любещите хора. /37, с. 118/

Щом поддържахме идеята за съществуването на Бога, във всеки човек трябва да виждаме по една свещена мисъл, по едно свещено чувство и да ги пазим като зеницата на очите си. Няма защо да се запитваме дали даден човек е прав въ своите възгледи или не. Достатъчно е да знаем, че всеки човек има в себе си нещо чисто и възвишено, което по никой начин не трябва да бутаме. /89, с. 52/

Свобода

Има само едно същество в света абсолютно добро в пълния смисъл на думата – това е Бог. Той всякога е благ. В това състояние на благост, у Бога няма абсолютно никакво желание да стори и най-малкото зло комуто и да е. И покрай най-малката мушица да мине Господ, Той ще й се усмихне и ще й даде всички условия за живот и развитие.

Бог никого не съди. Той никого не възпира, никого не ограничава.

Бог оставя всички същества абсолютно свободни. Той никога досега не е казал на никое същество във вселената, колкото и малко да е то: “Направи това!” или “Служи ми!” Той му показва пътя, но го оставя свободно, само да направи своя избор – да извърши онова, което счита за добро. /142, с. 45 – 46/

Освен Бог няма друга сила, която може да освободи човека от властта на злото. Колкото и да се бият хората, колкото и да воюват, ако Бог не се всели в тях, никаква свобода не могат да имат. Вън от Бога царува насилието, а в Бога – свободата. /9, с. 166/

Абсолютното Начало се отличава с пълна свобода и независимост; никой не го движи, никой не го управлява. Абсолютното се идентифицира с идеите на вечността. Затова казваме, че Бог е без начало и без край. /8, с. 131/

Вие казвате: Нали Бог знае всичко, защо не предотврати някои неща? Той оставя хората свободно да изпитат и радостта и скръбта в живота. Бог гледа еднакво и когато се радваме и когато страдаме. Той гледа на всичко тихо, спокойно, от нищо не се възмущава.

ХРИСТОС

Естество

Живият Христос е изявление на Бога, изявление на Любовта. Няма в космоса навън и в мистичните дълбочини на душата вътре по-пълно изявление на Любовта от онова, което ние олицетворяваме в Христа. Христос със своето идване на земята искаше да даде образ на Божията Любов. Той не можеше да я изкаже с думи. Не само до Христа, но и след Христа нямаше човек с по-голяма любов от Неговата. Това искаше Христос: да изрази Божията Любов и да я донесе на земята. Христос внесе любовта в света. Христос е дошъл на земята, за да донесе любовта. Той е Любов.

Като казваме Христос, разбираме Същество, което има непреодолима любов към човечеството и иска да му предаде ценното, което има в себе си. Това е целта на Христа.

Както слънчевата енергия не достига направо до нас, но минава през етерното пространство, така и Божията любов дохожда до хората чрез Христа, който се явява като посредник на Любовта. Христос отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ.

Той е великият вдъхновител на всички откровения през всички времена! Той е невидимият двигател на духовния живот на човечеството. ...

Този Христос иде сега да посети човешките умове и сърца. Той ще срути всички затвори, ще заличи всички лъжливи учения – всичко онова, което разрушава човешкия ум и сърце, което всява смут и безначалие, което сковава човешкия живот. Христос ще посети всеки човек. Той е живият Христос, който внася живот, светлина и свобода за всички души, който повдига и събужда у тях любов към всичко. Когато казваме, че Христос иде сега, някои мислят, че Той ще дойде отвън. Христос няма да дойде отвън. Той не ще дойде нито в човешка, нито в каква и да е друга форма. Когато слънчевите лъчи влизат във вашите домове, значи ли това, че самото слънце ви е посетило? Помнете, Христос е проява на Божията Любов. И Той ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече всички около Христа като велик център. Отварянето на човешките умове и сърца и приемането на Христа отвътре – това ще бъде второто идване на Христа на земята. Той ще проповядва преди всичко великата наука на Любовта и методите за нейното прилагане. Той ще проповядва пътя на ученичеството, братството и служенето.

Пригответе се да посрещнете Христа! Пригответе се всеки на своето време да посрещне Христа. Облечете се в новите дрехи. За един Христос ще дойде още днес, за други – утре, за трети – след години. Кой когато е готов, тогава ще Го види. Приемете Христа в сърцето си като приятел, а в ума с като Учител. Христос сега работи. /142/

Христос, като казва “Аз дойдох”, с това Той не подразбира идването на един човек, а на една велика идея. /100, с. 75/

Когато Христос дойде на Земята, Той имаше предвид една велика цел, а именно: Той искаше хората да познаят Бога. /47, с. 36/

Христос беше сърцето на Бога и затова след разпятието на Христос, Бог Го възкреси. /60, с. 228/

Според мене, Христос е изпълнителя на Великия Божи Закон на Любовта Божия, в която всички души съставят една цяло. От гледището на тази Любов, светът представя велик организъм, в който Бог живее и работи. /89, с. 64/

Христос е вратата на Любовта.

Чрез Него се влиза в това Царство.

Той посочи Любовта като път за човешките души. /141, с. 137/

Има само един Христос – живият Христос, който е изявление на Бога, изявление на Любовта.

Христос – това е Бог, който се разкрива на света.

Като проява на Бога, Христос не може да се отдели от Него, не може да се разглежда вън от Него.

И когато аз говоря за Христа, считам го не като отвличен принцип, а като реално въплъщение на Любовта.

Любовта, това е най-великата реалност, а не нещо отвличено. Тя има форма, съдържание и смисъл. Най-пълнен израз на Любовта е дал на земята Христос. /142, с. 145/

Старият свят няма да се разруши, но ще се преустрои. Новият свят, това е епохата, която иде в света; в нея ще се прояви Божията Любов.

Изявяването на Синовеите на Светлината не е нищо друго, освен проява на Божията Любов. /141, с. 434/

Христос е пътят към новия живот, към Любовта. /140, с. 84/

С тази нова енергия, която Христос внесе в света със своето възкресение, показва пътя на туй Божествено изкуство – спасението. И затова именно трябва да изучаваме Евангелието усърдно. /121, с. 153/

Христос е едно звено, което свързва, примирява всички хора, обединява всички народи, привлича ги към Бога, за да ги направи разумни, да внесе в тях тази велика идея на живота. Тъй щото, Бог да живее навсякъде в света и да бъде все и вся за нас – това е великата задача, която съществува сега в света. /101, с. 30/

Питам: Ако стопите днес всички хора, ще направите ли един Христос? Може да направите тялото на Христа, но в него няма да има ума Христов, няма да има сърцето Христово. От това гледище, съвременните хора са автомати, съвременните хора са страхливци. На кого служат те? /61, с. 17/

Христос дойде на земята при неблагоприятни условия. До Христа човечеството беше в инволюционен период, а от Христа почна еволюция, възходящия път на човечеството.

Христос не е от човешка еволюция. Той е космическо същество. Христос е светлината, която работи в цялата природа и е във връзка с тези, които ще образуват шестата раса. /127, с. 21/

Ако ви кажа, че Христос е тук, между вас, какво ще отговорите? Христос е тук, не като физическа личност, а като духовно невидимо същество. Макар и невидим, тоя Христос е по-реален, отколкото всички вие, които присъствате тук. /31, с. 277/

Не е син Божии този Адам, когото вие знаете. Христос е бил преди Адама, преди Аврама. Той е, Който се нарича Син на Бога живаго. Христос когато дойде, каза: “Аз съм онзи, който беше преди Адама и Аврама”. Той живял в онази велика епоха, велика култура, когато ангелите са пели в Божествената зора на живота, в златния век на човешкия живот. Когато дойде грехът в света, тогава дойде великият баща – дяволът, който живее сега вътре във вас и затова вие сте чада на дявола. Ако не познаете, че сте в греха си, ще умрете; всякога ще служите на мамона и никога няма да бъдете щастливи. Като казвам “втория Адам”, разбирам Христос. Той е втори по отношение на закона на Любовта, но по изявлението на Бога, той е първото начало. /122, с. 52, 53/

И в Писанието се прави разлика между първия човек, направен от пръст или от материя и вторият – от дух. За първия човек се казва, че е бил жива душа, за втория, че е бил животворящ дух. В първия човек Бог е вдъхнал жива душа. Това представлява продължителен процес. За втория човек – за Христа – се казва, че бил животворящ дух, т.е. той представлява най-възвишеното у човека – неговата душа. Христос представлява възвишеното съзнание на човека, което, за да се оформи, трябва да има вътрешна опора. Вътрешната опора е духът на човека, който определя неговото безсмъртие. /59, с. 5/

Когато говорите за Христос, всякога трябва да разбирате първия образ в света, първородният, началото на човешката еволюция, начало на човешкия род. И за Христос се казва, че Той е глава на Църквата. Глава на Христос пък е Бог. /118, с. 104/

Христос – това значи съвършен. Той съдържа цялостта на Божествената светлина. /127, с. 22/

Антихрист е тоя, който казва, че от себе си върши нещата. /110, с. 126/

И бих искал всинца да знаят кой е Христос. Той се нарича “верен и истинен”. /123, с. 154/

Запитаха ме един ден, каква е разликата между Учител и космическия Учител. Това е все едно да питате, каква е разликата между Христос и Исус. Има известна разлика, но вие трябва да я намерите. /135, с. 130/

Аз ви говоря за Христос, Който никога не е бил разпъван в света. Той представлява великото в света. Него може да наричат Христос, но Той има друго име, свещено име има Той, което вие трябва да знаете. ... Апостол Павел гонеше този именно разпнатия Христос и си казваше: "Аз зная този Христос". Не, той видя какво нещо беше Христос, видя го като светлина и падна от коня си с лицето на земята. Видя той тази светлина! Светлината не може да се разпъне, светлината не може и да се изгаси. /42, с. 7/

Аз зная, че онзи посланик на Христа, когото хората разпнаха, дойде да им покаже, че техните сърца са развалени, затова Го разпнаха. Той беше един пробен камък, който показа, че хората още не бяха готови за тази велика Любов. Туй е, което може да ни съживи и да ни покаже, че време е вече да приложим това учение. /42, с. 17/

Духът се проявява чрез Христа, а Христос представлява цялото човечество. Той е едновременно индивидуално и колективно същество. /33, с. 291/

Казвам: Христос е Син Божи; Негов Баща е Бог; Неговата Майка е Господ; Неговата сестра и брат е Дух Свети. Той слиза на земята да утеши всички страдащи, като им казва: Не се страхувайте, аз ще ви помогна. /33, с. 250/

На границата на две епохи е Христос. Идването на Христос ознаменува епохата на еволюцията. Христос е трансформатор на енергии, които идат от Бога към човека. Без Христос човек не може да отиде направо при Бога.

Христос дойде на земята да се справи със злото. Той пое отровата на злото и го смекчи. Затова Христос проля своята кръв. Тя е квасът на живота. Чрез Неговата кръв се инжектираха всички хора, за да придобият новия живот, т.е. да се обновят. ... Който казва, че и без Христа може да се спаси, той не разбира закона. Без Христа не може! Той е Светлина, която огрява всички – и които вярват и които не вярват. /102, с. 269/

И тогава, физическата страна на Христа, това е цялото човечество, обединено в едно тяло. Всички човешки души, в които Христос живее, обединени в едно – това е физическата страна на Христа.

Всички ангели, събрани в сърцето на Христа, представят духовната му страна.

А всички божества, събрани в ума на Христа, представят божествената му страна.

Това е "космическият" Христос – проявеният Бог в света.

И затова мистикът вижда навсякъде Христа – великият Брат на човечеството, първият образ на човека, Първородния в света – начало на човешкия род, начало на човешката еволюция. Първородният, който е развил и проявил всички божествени добродетели, който е приложил всички божествени закони.

Първородният, който е издържал сполучливо всички изпити и е пожертвал всичко за своите братя.

Планини, полета, извори, реки, морета, с всички природни богатства, които се крият в тях – всичко това е израз на този велик Брат.

Ала това е една дълбока тайна, за чието разбиране се изискват хиляди години усилена работа.

Така трябва да се схваща Христос в Неговата широта. /142, с. 146 – 147/

Мойсей, в широк смисъл, представя всички духовни водачи на човечеството, всички учени, философи, писатели, поети, художници, музиканти, които подготвят човешките умове за разбирането на Христа.

Защото не е лесно един велик дух като Христа да дойде между човеците. Те трябва да работят усилено в течение на няколко хиляди години, за да дойде Христос между тях. Не се слиза лесно на земята.

Ала със своето слизание на земята Христос откри нова епоха в развитието на човечеството. Той очерта пътя, по който единствено може да възлезе човешката душа към Бога. ...

Изпязъл от Божествения свят на Истината и слязъл в материалния свят, Христос свърза човешките души със света на Истината, дето се крият великите цели на всяко битие.

Трябва да има една нишка, която да съедини човешките души, потънали в материята, с Бога. Само Христос е, който може да прекара тази нишка – да съедини човеците с Бога. /142, с. 148 – 149/

Синът – това е Словото, разумното, божественото, което единствено може да възстанови хармонията в света и връзката на човешките души с Бога.

Христос можа да възстанови тази връзка и упражни влияние върху човечеството като цяло, защото сам Той беше свързан с великото, мощно Цяло.

И когато в Евангелието се говори за слизание на Духа върху Исуса, подразбира се онова съединяване на Исуса с колективния дух на разумния свят, благодарение на което стана възможно осъществяването на една божествена идея на земята.

Защото такъв е законът на земята – за да се свърши Божието дело, трябва един човек на земята да се съедини с едно същество на небето. В случая това същество беше колективният Божи Дух.

От това гледище, Христос е колективен дух. Той съществува като единица, но същевременно е колективен дух. Той е сбор от всички синове Божии, чиито души и сърца бликат от живот и любов.

Всички синове Божии съединени в едно, всички разумни души, които живеят в божествено единение, това е Христос. /142, с. 151 – 152/

Христос и Неговото учение са едно и също нещо. В мъртвия свят не съществува Христово учение. В живия, в разумния свят под Христа ние разбираме Божественото, идейното, идеалното, което означава единство и множество, което и в своето единство е едно и в своето множество е едно – няма различие в него. Ако едно от тия възвишени същества би слязло на земята, то ще слезе като един слуга, ще свърши работата си, ще се прояви и ще си замине. Голямо смирение има у тези същества! Ако го пратят за изпит във вашия дом за една седмица само, то ще слезе, ще ви стане слуга, ще прояви смирение, ще ви остави своята веселост и след седмица ще изчезне като казва: аз имам работа, трябва да замине. В неговия ум има благородство! Като влезе във вашия дом, ще ви остави мир и радост. Всички ще кажат: много добър е този слуга, дано остане да по-дълго време да ни пошета. /11, с. 29 – 30/

За живия Христос ви говоря аз, за онзи Христос, който носи в себе си живот, който носи живото знание и светлина, който носи истината и свободата. За онзи Христос, който носи всички методи за изграждане на разумния живот.

Той е великият Христос, който се нарича Глава на Великото Всемирно Братство.
/142, с. 163/

Дух

Когато материята преобладава, ражда се смъртта. Когато духът преобладава, ражда се вечен живот.
/43, с. 61/

Въздухът, водата, светлината, топлината и студът в Природата са пособия на Великото Училище, в което си поставен. Те са временни пособия. Над тях стои Божественият Дух, който ръководи човека в неговото развитие. /62, с. 69/

Духът е основата на живота и от него са произлезли всички малки духове, всички малки душици в света. Този Дух индусите наричат Брама, окултистите го наричат Адам Кадмон, евреите го наричат Йехова, но всички тия имена съдържат все една и съща идея. Това се отнася само до степента на разбирането. Духът е великото, възвишеното в живота. Съвременната наука под “Дух” разбира това нещо, което прониква цялото пространство или онази първична материя, която носи в себе си чистия, девствения, неопетнения живот. Ако имате от тази първична материя, от този първичен еликсир на живота само една сто милионна част от милиграма, вие ще направите чудеса с нея. Но за да направите чудеса, вие трябва да разбирате законите на тази първична материя ... /66, с. 6/

Духът е най-високата проява на Бога. Той разкрива световите, Той носи светлина, Той е създал всичко. Доброто в света се дължи пак на Духа. Под думите “светъл дух” разбираме същество, което е завършило развитието си още преди хиляди и милиони години. Светлите духове разбират пътя, по който съвременните хора вървят и могат да ги упътват. Благата на физическия свят се дължат пак на светлите духове. Светлината, от която се ползваме не е нищо друго, освен резултат от тяхната интензивна мисъл. Тя се отправя към Слънцето и когато се изпраща на земята, превръща се в светлина и топлина. Какво количество светлина и топлина ще възприеме човек, това зависи от неговия мозък. Ако той държи в главата си отрицателни мисли, вместо да всмуква слънчевата енергия, както земята всмуква водни капки, става отблъскване. Такъв човек е лишен от светлина в мозъка си, поради което няма живот в себе си и интензивност в мислите си. /33, с. 48, 49/

Писанието казва: “Духът ще ви научи на всичко”. Това е един колективен Дух. Всички трябва да познават този Дух и да го имат в душата си. Не мислете, че този Дух е съществувал само по времето на Христа. Не, той съществува и сега, ще съществува и за в бъдеще. Духът е изявление на живия Господ. А ние търсим живот, търсим щастие, търсим блаженство, но трябва да знаем, че всички тия неща можем да добием само от Духа. Само Духът е носител на всички тия блага. Той е носител на всички дарби, на всякакви таланти, на всички блага, на всякаква интелигентност и гениалност. И когато Духът дойде, тогава се раждат всички велики музиканти; всички велики писатели, поети, както и всички добри майки и бащи. /66, с. 29 – 30/

Който възприема светлината и топлината на Духа, той се свързва с Него. С други думи казано: Когато Духът е посетил, той коренно се изменя. Това не значи, че е заминал за другия свят, но той се намира в положението на мома, която среща възлюбения си. Години наред тя е чакала възлюбения си и като го срещне, напуща баща си, майка си, братята и сестрите си и тръгва с него. Преди да срещне възлюбения си, момата се чувства като в окови. Щом срещне възлюбения си, т.е. Духа, тя хвърля оковите и се радва на свободата си. Духът я учи и освобождава от ограниченията. ... Духът знае истината, а душата търси знанието и свободата. Щом го намери, тя от нищо не се стеснява тя се е домогнала до реалността на живота. /33, с. 54/

Вдълбочете се в себе си, за да приемете Духа, да Го носите навсякъде по света, в семействата, между народите, в цялото човечество. Носите ли Духа в себе си, дето влезете, ще ви приемат с радост. /33, с. 60/

Когато Духът Господен дойде върху човека, той ще се очисти вътрешно. Красиво е обаче да не чакаме Божествения огън да дойде и тогава да се чистим, но да се очистим преди да е дошъл Той върху нас. Сега от човека се иска приложение. Приложението се състои в това, да знае човек как да запазва богатата на Любовта, богатата на Мъдростта и богатата на

Истината. В това отношение той трябва да изучава състоянието на своя ум. /58, с. 23 – 24/

И Христос, когато дойде на земята, след Него дойде и другия ученик отгоре. Кой беше този ученик? Духът. Той дойде и влезе в Христа. Като дойде този ученик отгоре и двамата започнаха да проповядват. Такъв е законът на земята. Казва се в Писанието: “Ще положи Духа Си върху Него”. /111, с. 239/

Майка ви иде! Стихът, в който се казва: “Ще изпратя Духа си да ви научи” подразбира именно Божествената Майка, т.е. любовта. Тя е нежна, деликатна, отзивчива. Който не я слуша, остава сам. Тя се отдалечава от него. /141, с. 242/

За да има благоволение на тази Божествена Майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като Майка. Той е Любовта, но не както вие разбирате тази Майка – Любов. Дори и не помисляйте да сравнявате тази Божествена Майка с любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка не в смисъл, че родила Бога. Окултната Школа разбира Божествената Майка като същина на всичко живо в света. /14, с. 153/

Христос казваше на учениците си: “Ще отида при Отца си и ще ви изпратя Духа си върху вас”. Ако Христос не беше напуснал земята, Духът нямаше да слезе върху хората. Христос даде разположението си на невидимия свят, да слезе Духа на земята и да научи хората какво да правят. След възкресението си Христос казва: “Даде ми се всяка власт на небето и на земята”. Властта на Христос има значение главно за Него, а за нас тя е от значение дотолкова, доколкото сме свързани с Любовта Христова и изпълняваме Волята Божия. /108, с. 116 – 117/

Без Христовия Дух не можеш да имаш стремеж към възвишеното. Без Христовия Дух не можеш да имаш никакви блага. /73, с. 89/

Казано е в Писанието: “Когато дойде Духът на Истината, той ще ви научи какво да правите”. Като знаете това, трябва да работите тъй, че да предизвикате да дойде във вас Духът.

Отворете сърцата и умовете си за Него.

Духът постоянно слиза и възлиза, но се спира само при онези, които са отворили сърцата и умовете си за Него. /141, с. 217/

И тъй, за да получите светлина, свържете се с Бог. За да получите топлина, свържете се с Христа. Той дойде да спаси човечеството. Значи спасението на хората иде от топлината. Казано е в Писанието: “Духът на Истината, т.е. на светлината ще ви освободи. Той ще ви научи какво да правите”. Две неща са нужни на човека: светлина, която ще го свърже с Бога и топлина, която ще го свърже с Христа. Свободен човек е оня, който е свързан с Бога и с Христа, т.е. има светлина и топлина в себе си. /126, с. 165/

Син

Христос е казал: “Онези, които чуят гласа на Сина човеческого, ще оживеят”. А що значи Сина човеческого? – Синът на Мъдростта и Любовта. Онзи, който е съединил Мъдростта и Любовта, той е оживял. И вие, когато чуете този глас, ще оживеете, ще възкръснете. Туй именно е учил Христос. /95, с. 123 – 124/

Синът, това е висшият разум, това е Божествената Мъдрост, в която човек трябва да вярва – разумният живот е, в който човек трябва да вярва, да го възприема и да го приложи.

/120, с. 55/

Думата “Син Човечески” ще заместим с думата “най-възвишеното, най-разумното, Божественото”, което трябва да бъде въздигнато у човека, а не разпнато. То трябва да управлява човека. ...

Значи Бог толкова възлюби света, че им даде разумност, внесе разум в тях, за да ги спаси от всичките им страдания. /35, с. 144/

Синът е обектът, към който всяка душа се стреми, а Отец е силата, която привлича душите към този обект.

Човек трябва да изучава любовта. Как ще я научи? – Чрез Сина. Значи Синът, т.е. вътрешната интелигентност на човека, трябва да го научи да познава Отца си, за да разбира отношенията си както към себе си, така и към своите близки.

... трябва да направите един избор. Той е – да повярвате в Сина Божи, да разберете великата сила Божия. Туй е великото! Това е Божествената Мъдрост, изявена в своята целокупност, а тази целокупност, това е, което индусите наричат: "tattvas". Това е тази енергия, която излиза от Любовта. /120, с. 61/

Слово – Дело

Мнозина от сегашните християни приличат на евреите. И те чуват, гледат, но не приемат Словото на Христос. – Защо? – Защото се държат за старите човешки разбираня.
/139, с. 179/

Когато Христос казва да се отречем, Той подразбира да се отречем от обикновения живот, от всички негови преходни форми, от всички негови илюзии и да влезем в новия живот.

За пример, повечето сегашни хора минават за християни, защото вярват в Христос. Така е, те са християни, но Христос не беше християнин. ... Какво знаем за Христа? Знаем, че Христос е проповядвал за Любовта и изпълнявал волята на отца си. Христос никога не е проповядвал християнство. Езичниците създадоха християнството. /41, с. 87/

Не е било време в историята и живота на космоса, Христос да е забравил някого. Това Го отличава от всички живи същества. Това е Живият, Великият Христос, Който се изявява днес на цялата бяла раса. Той има предвид всички страдащи, угнетени, онеправдани. Проповедниците, свещениците трябва да приложат Неговото учение и да го приложат. Не направят ли това, те носят отговорност пред цялото човечество. ... От това, което им казвам те ще бъдат по-добре, отколкото са сега. Христос идва на земята и ще царува хиляди години. /31, с. 277 – 278/

Когато Христос дойде на земята, Той донесе ново и в науката, и в религията, и в изкуствата, което и досега продължава да се разработва, докато дойде един ден всичко да се приложи в целокупния живот. /22, с. 145/

И тъй, основната религия е учението на Христос за физическото поле и то е религия на красивите форми, на музиката, на съзвучието, на поезията. /132, с. 26/

Подтикът на Христа постепенно ще прониква в човека и ще поеме ръководството при по-нататъшното развитие на човечеството. Сега ние се намираме още в началото на това.

В бъдеще християнството – но не външното официално християнство, но мистичното, езотерично християнство – ще бъде мирова религия за цялото човечество. Христос ще се постави в центъра на новата култура. /141, с. 424 – 425/

Блудният син представлява старото човечество, а възкръсналият Христос – представлява новото човечество, което се създава сега. /15, с. 165/

Това, което Христос е говорил се пази. Един ден Неговите слова ще се възпроизведат. В природата нищо не се губи. Не само ще се чуят проповедите Му, но и ще се вижда всичко, което е станало. Христос е говорил много, но много малко е записано в Евангелието.
/127, с. 22/

Не мислете, че Евангелието е всичко, което Христос е говорил. Сам Йоан казва, че Христос е говорил по три-четири часа. Ако всичко, което е говорил беше напечатано, щеше да се събере в хиляда книги големи като Библията. Защо това знание не е дошло при нас, това е друг въпрос. Обаче то се пази. Всичко онова, което Христос е говорил, то се пази! Тези книги един ден ще се намерят и вие ще ги четете тогава. /81, с. 31 – 32/

Христос донесе виделината в света, т.е. красивите отношения между хората. Той донесе любовта, но и до днес още хората не я разбират и прилагат. /83, с.217/

Христос дойде на земята да заличи миналото на хората и да отвори път към новото, към любовта.
/136, с. 311/

Виното, което Христос направи е новото учение, което прави хората трезви. До това време хората бяха само яли, пили и спали, но щом дойде Христос и донесе новото учение – новото вино – те се събудиха, замислиха и отрезняха. ...

Казвате: Кога ще се оправи светът? – Всичките съвременни християни са в състояние да оправят света. Христос им е дал сила и власт и те могат да направят това. Защо обаче те досега не са оправили света? /60, с. 139 – 140/

... този живият Христос, който никога не е бил разпъван, казва: “Понеже разпънаха онзи човек, който бях пратил на земята, за да им каже моята заповед, идете вие сега да проповядвате и аз ще бъда с вас до скончанието на века. Всичкия този ред и порядък аз ще го изменя. Ще скончая този век”. Вие днес сте свидетели, ние сега сме пред скончанието на този век. Иде сега новата епоха! Всички хора искат да задържат старата култура. И ако някой се осмели да каже, че иде нещо ново, те са в състояние да го обесят. Новото ще донесе спасението на човечеството. Новото ще донесе онова истинско братство..., което ще даде условия на всеки да се прояви тъй, както трябва. /42, с. 13/

Христос в нас

Да живеете в Христа и Христос да живее във вас, да носите постоянно Истината. Тогава ще имаме едно общество, свързано с този свят и с онзи свят. /115, с. 258/

Помнете: Христос е във вас. Не Го търсете отвън. /147, с. 78/

Христос дойде на земята да създаде здрава, постоянна връзка, от една страна между хората и ангелите, от друга – между хората и Бога.

Христос казва: “Аз съм виделината на света”. Значи като е дошъл на земята, Христос е станал отражение на Божествената светлина. На същото основание казвам, че всеки човек на земята, който ви обича, е проводник или отражение на любовта на някое близко на вас същество от невидимия свят. В тази любов няма никаква сянка, никаква тъмнина. Яви ли се най-малката сянка в любовта, това показва, че някое тъмно същество проявява своето неразположение към вас. ... В истинската любов няма никаква тъмнина, никакво обезсърчаване, никакво обезверяване. Там животът тече непрекъснато. Искате ли да придобиете този живот в себе си, вие трябва да се калите, да издържате на мъчнотии, несгоди, страдания, злини и т.н. Кажете ли ви някой, че обича само един човек, ще знаете, че той е слаб. Той може да носи само един килограм тежест. Силният човек може да носи земята на гърба си. Това значи, че той може да обича всички хора. Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и от тях да образуваш един човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единния. Както слънцето огрява едновременно всички същества, така и човек трябва да обича всички. —Слаб съм, не мога да обичам така. — Слаб си, защото не проявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен.

Този Христос, Който трябва да възприемем в себе си, ще стане като едно звено между всички ни. Той ще се всели в сърцата ни. И тогава някой казва: да видим Христа! Можете да Го видите. Ще кажете: ние сме много грешни. Нима онези хора, които гледат слънцето са праведни? /42, с. 27/

За човека не е важно да повтаря Христовите думи, но да има Неговата чистота и святост. /81, с. 83/

... Онзи, Който е написал всичко в нашите мозъци, Онзи, Който е написал всичко в нашата душа, Той всякога е вътре в нас, Той никога не е идвал на земята, Той никога не се е въплътявал. Мнозина са идвали на земята, мнозина се въплътявали и са носили Неговото име, но Онзи Абсолютния, на когото хората не знаят името, никога не е идвал в човешка форма на земята. Той само се е проявявал. И нас сега искат да ни убедят, че Онзи Непостижимият, Който е създал всичко в света, ще се облече в една човешка форма и ще дойде на земята да го хванат хората и да го разпнат. Не, това е несъвместимо с Божествените закони. Писанието казва: “Ще се всели Бог, но няма да се въплъти”.

/42, с. 22/

В прав смисъл на думата “обличане в ново”, човек не може да се облече в ново, докато не влезе Христос в него. Всъщност Христос, новото, Божественото начало в човека се облича в ново, а не самият човек, облечен в плът. Плътта е старата дреха, Духът – новата. Плътта приготвя новата дреха, но не може да я облече, докато не дойде в нея Духът, Божественото Начало – Христос. /33, с. 98/

... когато една душа навлезе под влиянието на отрицателни качества, тя започва да слабее и да губи първоначалната си хубост. Ако искаме да бъдем красиви, ние трябва да търсим нашия идеал, който е Христос. Така трябва да се върнем към нашата изходна точка, да потърсим Христа, който е една колективна личност и съдържа в себе си светлината, озаряваща еднакво всички плодове от Дървото на Живота. /130/

Преди две хиляди години, когато онази тълпа искаше разпъването на Христос, всички вие, които сте сега тук, викахте заедно с нея: Разпни го! Разпни го! Но тъй като от толкова години насам Христос вече ви е докоснал, защото всичко това сте сторили от незнание и понеже съзнанието се е родило във вас, сега ви събуждат, за да изправите грешката на миналото си.

Исус Христос дойде за езичниците, туй е вярно, а семитите не Го приеха. Виделината е във вас, Господ е във вас, вземете мерки, защото не е изключена възможността да Го разпънете. /128/

В най-широк смисъл Христос е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние правим престъпления, с това нарушаваме божественото равновесие, защото се връщаме отново там, откъдето идем.

Как да намерим Христос? Ами че какво представлява онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие ще забележите това във вашия нервен възел отъдно на сърцето. Шепотът Му идва отвътре, от вашата душа.

Ние под думата “Христос” разбираме онзи велик Божествен Дух, който е слязъл отгоре, за да покаже разумния живот на човечеството. Този Дух сега не е скрит. С тази материя и сила, които съдържа в себе си, Той е проникнал и обгърнал всички клетки на човешкия организъм. Той действа вътре в нас и приготвя пътя ни. Когато ние сме в тихо, спокойно разположение на духа, тази звезда проговаря вътре в нас. Ние още не разбираме езика на Духа. /21, с. 33 -34/

Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, то по формата ли ще познаеш, че е роза? /14, с. 174/

Правилното проявяване на ума, сърцето и волята дават израз на душата, а ръководството на душата е Духът, а Духът е проявеният Христос, Самият Христос. Човек е фокус на най-великите работи – в него всичко се пресича. Животът трябва да върви с бързината на Любовта. Любовта е плода на Духа, а разумът е плод на плътта – обяснява последствията. /110, с. 250/

Колкото по-добре познавате Христа, толкова по-добре ще се осмисли вашият живот. Не е въпрос да се запознаете само с Христа, но с всички същества, свързани с Него. Още 144000 души са свързани с Христа. Те са завършили своето развитие на земята. В този смисъл, Христос е колективно същество. И вие трябва да вземете участие в този хор на възвишени същества. Знаете ли какво значи да се свържете с 144 хиляди същества, които имат един ум, едно сърце и една воля? ... Всичките души се обичат еднакво и трептят в хармония. Един свещен трепет ги обединява. /126, с. 166/

Хората се страхуват да срещнат Бога. Понеже Бог е светлина, те се боят Той да не ги види такива, каквито са в действителност. Ако сърцата на хората бяха чисти и възвишени, те нямаше да се страхуват да срещнат Бога. Аз бих желал да срещнете Христа и да изпитате не страх в сърцата си, а свещен трепет. /82/

Къде е Христос? – Във всеки добър, справедлив, истинолюбив човек, който е готов да се жертва за благо на своите ближни. Търсете Бога и Христа не във себе си и във хората, но в сърцата и умовете. Вглеждате се един в други, да видите, че Бог живее във вас. Ще кажете, че злото е взело надмощие в света. Това показва, че е приближило времето за идването на Царството Божие на земята. Щом злото вземе надмощие, всички хора ще започнат да плачат и Бог ще слезе на земята да изсуши сълзите им. Когато злото умъртви хората, Бог ще ги възкреси. /31, с. 164/

Човек трябва да съзнае, че не е той фактор на своя живот. Той е само изразител на Онзи, Който работи в него. Божият Дух работи в човека и съгражда неговия живот. Затова е казано: “Не огорчавайте Духа, с когото сте свързани”. /10, с. 100/

Ако искате да проявите Божията Любов, Духът трябва да бъде във вас, да Му дадете място да се прояви. /141, с. 155/

Да намерите Божественото в себе си, това значи да намерите Христа. Като Го намерите, животът ви ще се осмисли. В който дом влезете, Христос ще донесе мир... Дето има мир и хармония, там е любовта. Бог привлича всички хора при Сина, Който е изявление на Неговата Любов. /94, с. 278/

Христос ще дойде отвътре. Той е вече вътре във вас. Душата и духът ви трябва да Го познаят. Вашата душа и вашият дух трябва да ви открият кой е Христос. /94, с. 276/

Едно се изисква от човека: Христос да пребъдва в него. Това значи: Христос да живее в човека и да се проявява като светлина, топлина и сила. /15, с. 45/

Днес хората очакват Христа втори път да дойде на земята, да оправи света. – Не, по външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек. Само по този начин светът ще се оправи. Ако поставите милиони железни стърготини една до друга, те няма да се сплотят, да образуват едно цяло. Поставите ли ги обаче под известна температура, те ще се стопят ... ще образуват течна маса. В случая огънят представлява известна вътрешна сила, която сплотява железните стърготини ... Следователно, Христос трябва да дойде в сърцата и умовете на хората като вътрешна сила, която ще ги

обедини като едно цяло. Тази вътрешна сила е Любовта, която носи живот за човешките души. Само чрез Любовта хората могат да постигнат единство.

/36, с. 401/

Обикновено Христос посещава трудещите, страдащите, бедните, болните, изоставените. Ибо Христовият крак стъпва там, дето човешки крак не може да стъпи. Както слънцето изгрява и залязва, огрява цялата земя и не иска да знае признават ли го хората или не, така и Христос не иска да знае признават ли Го или не. ... Какво е Христос? – Най-великата проява на Бога. – Как ще познаем Христа? – Като познаете Бога. Който познава Бога, познава и Христа. Христос е вътрешна, свещена идея, която се крие в дълбочината на човешката душа. Само Бог може да вложи тази идея в човека. Домогне ли се до нея, човек мълчи, нищо не говори вече нито за Бога, нито за Христа. Той ги носи в себе си. /136, с. 45/

И тъй, спасението на света ще стане само тогава, когато ние от душа извикаме към Бога: “Аман!” Когато и цялото човечество извика същото, тогава Господ ще чуе и ще спаси света. Няма да кажем: Аман, бактисахме от света. Не, трябва да кажем: “Господи, Ти Който създаде света, спаси ни и ние ще живеем отсега нататък само за Тебе!” И сега, аз няма да кажа, че живият Христос иде отвън, но Неговата светлина прониква навсякъде. ... Всички живи същества, които имат любов в себе си, ще почувстват тази Любов. Тогава ще се създаде един нов организъм, едно ново тяло. Старото ще изчезне, ще мине, а новото ще се трансформира като буба.

Следователно, всички хора ще се трансформират вътрешно, духовно и по мисъл, и по чувство, и по воля. /42, с. 27 – 28/

Христос – това е силата, която прониква цялата земя и космоса и когато тази струя проникне във всички същества от най-малките до най-големите, тогава ще настъпи спасението. Няма такава сила, която да може да противодейства на силата на Христа.

/69, с. 127/

Христос ще дойде, Христос е дошъл вече в света. Вие ще питате: ще намерим ли ние Христа? – Ще Го намерите. Когато слънцето изгрява, то изгрява и в Америка и в Англия, навсякъде. Като дойде Христос, навсякъде ще Го виждате и Той ще носи в себе си живот, светлина, знание, Любов, Мъдрост и Истина. При това Христос ще донесе сближение между народите, Той ще ги обедини, ще ги слее в един общ организъм. /49, с. 21/

Любовта като един велик принцип трябва да се изяви в човешката душа и само тогава можем да се съединим с Христа. Едно се иска от всички хора: да се свържат с Христа. Свържете ли се с Него, Той ще бъде с вас до скончанието на века. Той е врата, която води човека от преходното към непреходното, от видимото към невидимото, от омразата към любовта. Когато почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли. Тогава умът ви ще просветне, вие ще придобиете светлината на новия живот и ще почнете да разбирате. Само при това положение ще разберете връзката, която съществува между любовта и живота, между мъдростта и светлината и между истината и свободата. Докато хората не станат едно с Христа, т.е. докато не станат по мисли, чувства и дела едно с Него, светът няма да се оправи. /141, с. 436/

Блажен е онзи, на чието дърво има поне един узрял плод. Като дойде Христос при вас, ще Му представите своя плод. Така Той ще познае, че сте работили градината си с любов, т.е. сте разкопавали и поливали плодните си дръвчета. Казано е: “Блажен е този раб, когото като дойде господарят му го намери да върши, каквото му е заповядал”.

Заповядал му е да бъде носител на Божията Любов и Мъдрост. /141, с. 251/

Един ден ти ще излезеш от тая форма, ще се издигнеш. ... Друго нещо ли ще бъда? – Друго нещо, по-красиво и по-съзнателно. /126, с. 5/

Възкресение, безсмъртие

Като се примири с противоречията и предаде Духа Си на Бога, Христос разреши главния въпрос – въпросът за смъртта и възкръсна. Всеки, който следва Христа, ще разреши въпроса за смъртта и ще стане едно с Него. Не следва ли Христа, няма да бъде едно с Него. /108, с. 222/

Христос е пазил своята вътрешна връзка с Бога, вследствие на което е имал вечен живот. /30, с. 39/

Под вечен живот Христос разбира истинското познание на Първичната Причина. Любовта – това е вечният живот. Тя е единственият разумен живот. /141, с. 246/

Христос преди да пострада имаше едно разбиране за Бога. След възкресението имаше друго разбиране. Той отиде да види Онзи, Който Го възкреси. /98, с. 179/

Идването на Христа на земята е най-важното събитие в живота на човечеството. ... С него е свързана основната идея на човешкия живот – идеята за безсмъртието, идеята за вечния живот. И усилията на цялото човешко съществуване се свеждат към това – да се постигне безсмъртието, да се влезе във вечния живот.

“А вечен живот е, казва Христос, да познаят Тебе, Единаго Истинаго Бога и пратения от Тебе Исуса Христа”. ...

Да познаят Бога – зародишите на Духа, условията, силите и законите, на които се крепи и по които се гради този величествен ред на нещата.

И Христа – разумното начало, което излиза от Единия Бог, носи живот на всички същества, направлява ги и ги съхранява, като ги свързва с първичния център на всичко, което е.

Христос е пътят на онова разумно движение на душите, което ги води към вечния живот в Истинта. /142, с. 149 – 150, 152/

Какво ще стане, когато дойде Христос на земята? – Хората ще възкръснат. Под възкресение разбирам онази епоха в човечеството, когато хората от малък до голям се обикнат. Тогава няма да има глад и сиромашия. Тогава къщите на хората ще бъдат отворени едни за други, а също и кесиие им. Тогава всички ще познаят Бога и Бог ще им се изяви. Тогава любовта ще бъде общ закон за всички. И ако днес хората се спъват в живота си, причината за това се крие в отлагането да приложат любовта. /43, с. 89 – 90/

Който няма любов в себе си е мъртъв. Ако един престъпник се доближи до едно дърво, то изсъхва. Да вярва човек в Бога и да Го люби, това не е обикновена любов. Това е една от задачите на вечния живот. Вечният живот е резултат от Любовта на Бога. Любовта носи вечния живот и победа над смъртта – възкресение.

Човекът на Любовта постепенно влиза в живота на безсмъртието.

Който умира в Любовта, той само се видоизменя, но не умира. Всеки може да възкръсне. Кога? Когато е дал място на любовта в себе си. /141, с. 209/

Днес Христос възвестява една култура без разпятия, култура на възкресението!

Защото ние видяхме какви са резултатите на съвременната култура, създадена от хора, които разпнаха Христа.

Дошло е време да се положат основите на една нова култура, която ще бъде изградена не от хора, които се кланят на разпнатия Христос, а от човеци-братя, у които живее възкръсналия Христос – Живият Христос на Любовта.

Основата на тази култура ще бъде Любовта. ...

Това е новото, което Христос днес носи на човечеството. Това е Словото на Великото Всемирно Братство, това е, което Учителя говори. /142, с. 162/

Христос бе сърцето на Бога и затова Той възкръсна. Божието сърце не може да умре. И то се възвърна там, откъдето беше дошло. Ала с цялата тази трагедия, която се разигра на Голгота, то вля нова кръв в изтощените жили на човечеството и даде нов импулс на божественото кръвообръщение на живота. /142, с. 158/

Христос дойде на земята да покаже на хората начин, по който могат да се освободят от своята карма и да влязат в пътя на дихармата.

Какво представя дихармата? Тя е закон за благоденствие, при който човек живее при благоприятни условия, в пълна хармония. Дихармата подразбира живот на безсмъртие. Тя е живот на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата и на свободата. Българите наричат дихармата дарба. /31, с. 187/

Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за околните. Това е възкресение! Това значи пробуждане на човешката душа. Щом Христос оживее в душите на хората – всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя. /127, с. 21/

Бог, за да възлюби света, имало е нещо в този свят. Какво ще възлюби в света? В света са всички ония духове, които са излезли от Него. И изпрати Любовта си, за да може да повярват, т.е. да приложат този принцип, за да имат вечен живот. Туй е Божественото желание – да направи всички безсмъртни, както е Той. Но туй безсмъртие не се дава отвън. Като станеш безсмъртен, Йоан казва: “Трябва да повярваш в Неговия Син”, а Неговия Син е израз на всичката Негова Мъдрост, която е скрита в Него. ... Когато една душа познае тази Мъдрост, тя ще придобие вечния живот като възнаграждение. /120, с. 56/

Та казвам: туй богатство е скрито в нашите тела. Аз не говоря за човешкото тяло, тъй както вие го разбирате. Аз казвам: вие сте храм на Божия Дух. Има едно тяло у човека, което не умира. То е духовното, гениалното тяло. Ние трябва да подхранваме това тяло именно. Когато ние придобием това тяло, всичкото изкуство, което сега имаме и всичката наука, която сега имаме, ще бъде достойние на човешката душа. Всичкото знание, което сега имаме в света може да се събере в 90 книги, големи като Библията. Като се напечати всичкото това знание върху клетките на човешкия мозък, ще остане място за още 900 такива книги.

Тъй щото, всичкото знание откак човек е дошъл на земята и досега се равнява на 90 книги. Оттук се вижда каква възможност има за развитието на всяка душа. 855, с. 24/

“Денят Господен иде!” Мнозина говорят за свършването на света. Някои даже са ме питали: Как ще се свърши света? Какво ще стане с нас? – Нищо особено няма да стане. Вие ще се преобразите само, ще олекнете, ще тежите един грам и този грам ще съдържа такава мощна сила, че според волята си ще си създадете тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се увеличават и ще се смаляват според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва да минем, да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно в даден случай. /82, с. 36/

...ние ще отворим умовете си, ще отворим сърцата си, ще отворим душите си, ще отворим духовете си за великото, за възвишеното. Тогава ще дойде Божественият Дух, който ще донесе свобода на човечеството. Кога ще стане това? – В онзи тържествен ден, когато и най-малките тайни на живота ще се разрешат. Тогава вие ще се наречете хора на великата нова култура, която се готви. В тази култура смърт няма да има, тя ще изчезне. Тогава ние ще бъдем свободни, както са свободни ония наши напреднали братя, наречени ангели, архангели, херувими, серафими. Тия велики братя са произлезли все от човешката раса, но са живели при по-благоприятни условия, които използвали разумно. Вие не използвахте разумно условията, но днес тия велики братя правят усилия да ви покажат пътя, за да добиете тази свобода, която те имат. Щом добиете тази свобода, вие ще я дадете и на ония по-малки ваши братя, които я очакват. /68, с. 26 – 27/

Всички ще бъдете спасени, а параходът само ще стане жертва. Кой е този параход? Човешкото тяло. ... Тялото трябва да се пожертва за повдигане на човешката душа.
/124, с. 8/

С кои тела ще възкръснете? Физическите ще останат на земята. Значи с други тела ще възкръснете. Казано е: “Ние няма да умрем, но ще се изменим”. Като се освободите от временната обвивка на тялото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете какво представлява човекът. Знаете ли каква светлина и топлина излиза от сърцето на оня, който има любов в себе си? ... Най-приятният и красивият пламък, който човешкото око може да види е пламъкът на любовта. Животът се осмисля само при тоя пламък. /94, с. 279/

Земята сама по себе си ще се измени и ще влезе в нова фаза. Тя ще се повдигне в по-висока област, а с нея заедно ще се повдигнат и съществата, които я населяват. Ония, които първи се повдигнат, ще възкръснат и ще влязат в новата култура. Ония, които няма да се повдигнат, остават в гробовете си, т.е. в старата култура. /94, с. 258/

... когато дойде Христос в света, какво ще донесе? Когато слънцето изгрява какво донася? – Светлина и топлина. Какво донася топлината? – Разширение на организма. Когато организмът се разширява, кръвта почва да се движи по-усилено. От друга страна пък светлината осветява човешката мисъл. Когато дойде Христос, този новият Христос в света. Той трябва да носи три неща: живот безграничен – без смърт; светлина без тъмнина; свобода без робство и ограничение. Значи Христос трябва да носи живот, светлина и свобода. Светлината подразбира знание, понеже знанието произтича от светлината. /49, с. 10 - 11/

С идването на земята, човек се облича в проста, скромна дреха – неговата плът. Един ден, когато завърши земния си живот, т.е. когато възкръсне, той ще се облече в най-красивата си дреха. /74, с. 20/

... дрехата не прави човека красив, но работата му, която той е свършил добре. Докато не свърши работата си добре, човек никога не може да има красиви дрехи. Щом свърши работата си както трябва, той непременно ще облече най-красивата дреха – дрехата на възкресението. Дрехата на човека е неговото тяло. От работата, която човек върши и от начина по който я върши, зависи неговото здраве. Условията за извършване на тази работа, това са правата мисъл, правите чувства и правите постъпки. Това са възможности, с които човек разполага на земята. /74, с. 20 - 21/

Ако искате да знаете дали човек е нов или стар, вижте с какви мисли и чувства се храни. Стариият човек се храни с отрицателни мисли и чувства, а новият – с положителни.

Като говоря за новите хора, разбирам хората на слънцето, които живеят с радост. Те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчнотиите си. Те са герои, хора с широки души. Всичко използват разумно, на всичко се радват. И като страда и като се радва, новият човек се прониква от вътрешна радост. Той знае, че и лошите и добрите условия са дадени, за да расте. /62, с. 226 – 227/

Готовите души ще възкръснат, а ония които не са готови, ще заспят и ще чакат още хиляди години, докато дойдат други нови условия в бъдеще.

БОГ – КОНТАКТ

Христос – Дух, душа, тяло

Интелигентно е човешкото тяло, защото и клетките, от които е съставено са интелигентни. То се управлява от специални закони. Човешкото тяло се разглежда и като единица и като колективитет. Понеже то представлява ослицата, която Христос възседнал, затова трябва да бъде свободно, а не вързано. Радвайте се, ако Христос изпрати учениците си да развържат вашата ослица, за да я възседне Той. Щастлив е онзи, чиято ослица възседне Христос и влезе с нея в Ерусалим. Оселът символизира човешкото тяло, учениците на Христа – човешката душа, а Христос – човешкият дух. Духът казва на душата: Слез от мястото, на което седиш и иди между хората да намериш един осел, с който да отидеш в Ерусалим, да свършиш известна мисия. Най-добър проповедник на Христовото учение е оселът, т.е. човешкото тяло. То е инструментът, чрез който се проявяват душата и духът. /33, с. 25 – 26/

Син

Синът, това означава вътрешното отношение, което съществува между човешкия и Божествения Дух. /3, с. 3/

Да бъдеш Син Божии, това значи да служиш и да знаеш, как да служиш. Който не може разумно да служи на Бога, не може да се нарече Син Божии. Служенето не е само към едного. Първо ще служиш на своята душа, после на своя дом, на обществото, на народа си, на своето племе и най-после на цялото човечество. Това са задължения, които човек трябва да научи и изпълни. Това е велика наука. /31, с. 48/

Връзка с Христос

Когато Христос минаваше през изгладнелия свят, даваше му от хубавите плодове, които носеше. Сега и ние, като минаваме по Христовия път, има какво да ядем. Христовият път е обрасъл вече с плодове. Когато Той минаваше по този път, нямаше нито едно дръвче. Мнозина тръгнаха по този път, но идваха до едно място и се връщаха назад. Пръв Христос мина по този път. Днес Неговият път е обрасъл с блага.

Да се радваме, че минаваме по пътя, който Христос е приготвил. Сега пътят ни е още по-добър. До времето на Христос нямаше кой да държи ключа на ада. И праведните и грешните влизаха заедно. Христос заключи ада, да не влизат праведните в този затвор. /93, с. 178/

Казвате: и ние сме синове и дъщери на Бога. Щом е така, опишете образа на вашия Баща! Кажете името на вашия брат! Ще кажете, че името на вашия брат е Христос. Добре, още утре ще ви изпратя при някой болен, да видим доколко ще можете да му помогнете в името на Христос. Сложете ръката си върху главата на болния и кажете: “В името на Господа Исуса Христа, ти ще оздравееш”. Направете този опит и вижте доколко Христос ще ви послуша. Това не е упрек, но казвам: ние не трябва да се самоизмамваме, но трябва да образуваме истинска, здрава връзка с Бога, с Христос. /67, с. 150 – 151/

Едно се иска от хората – да се свържат с Христос. Свържете ли се веднъж с Него, той ще бъде с вас до скончанието на века, във вашите радости и скърби, в живота и в смъртта. /26, с. 34/

Трябва да имате вътрешна връзка с Бога, с Христос. Говорите за Бога, за Христос, а нямате вътрешно връзка с тях. Когато говорите за Бога, вие трябва да се считате като част от великото Божествено съзнание. /82, с. 135/

Ние не се интересуваме от историческия Христос. Въпросът е можем ли да се свържем с Неговия ум, с Неговото сърце, с Неговата душа и с Неговия Дух и тази връзка да произведе в нас преврат, да уредим живота си, да се хармонизираме с всички разумни същества. /44, с. 368/

Ако сте християни, няма да мислите, че сте нещо отделно от Христос. Вие ще мислите тъй, както Христос мисли. И Христос ще мисли тъй, както вие мислите. /148, с. 330/

Казвате: Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света. Представи си, че Христос е дошъл, но ти си спял, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянето ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение каква полза имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш. /51, с. 149 – 150/

Например сега, ей сега, Христос е между вас и за мене това е факт – по-скоро бих се усъмнил в моето физическо съществуване, отколкото, че Той ей сега присъства. При все това, ето, вие не можете да Го видите, та да бъдете всички Негови ученици. Той ще бъде с вас и ще ви помага през годината. /131, с. 22/

Турете в умовете си мисълта да се съедините с Христа. Животът е в съединението и в хармонията. Всяка горчива дума, всяко недоволство да изчезне и всяко желание да ухапете вашия ближен да изгасне. Това значи да служим на Бога. /122, с. 53/

... тези, които разбират, при каквото и положение да се намират, ако направят връзка с Христа, с Любовта, животът им ще се осмисли. Като направят връзката, ако са хилави, ще се поправят, ако са в лоши материални условия, положението им ще се подобри; във всяко отношение ще стане промяна. Щом направите връзка с Христа, вашето обществено и индивидуално положение ще се измени. А ако от невидимия свят ни обичат, какво има да ни смущава? /6, с. 87/

Произнасяйте често името на Господа Исуса Христа, защото то е, което съдържа равновесие в природата, в законите ѝ, с него се предизвикват онези принципи, които творят, а също и деветте ангелски чина да работят заедно. /116, с. 147/

Христос – връзка с Бога

Христос посади семената на Любовта. Да се радваме на Божията Любов, която Христос донесе на човечеството. Христос казва: “Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя”. Христос показва пътя към Бога – пътя към вечния живот. Без Христос никой не може да намери Бога. – Как познавате кой е влязъл в тоя път? – Който влезе в пътя, той се отрича от себе си.

/93, с. 310/

Когато Христос дойде на земята, Той направи една голяма дупка, отвори един голям прозорец. /60, с. 217/

Христос дойде на земята да създаде здрава, постоянна връзка, от една страна между хората и ангелите, от друга – между хората и Бога. /26, с. 43/

Сегашните християни искат да видят Христа. Те не знаят, че Христос е връзката между Бога и нас. Това е любовна, вътрешна, невидима връзка. Като придобил тази връзка, Павел казал: “Сега познавам Христа повече, отколкото по-рано”. И аз искам от вас да прибавите нещо ново към това, което имате сега, а именно, да възстановите връзката си с Бога. Направите ли веднъж тази връзка, вие ще пристъпите към новото. И тогава всички недоразумения, които сте имали досега, сами по себе си ще изчезнат.

Защо дойде Христос на земята? Да направи връзка между човешката душа и Бога. Христос показва на хората как трябва да живеят. /135, с. 124/

Мнозина говорят за Христос и се питат къде е учил Той, дали в Индия, в Египет или другаде. Това не е важно за вас. За вас е важно да придобиете Божественото в себе си, да направите връзка с всички велики разумни същества, които живеят както на земята, така и на небето. /87, с. 136/

Едно трябва да помните: Христос дойде в света да научи хората да познават Бога и да Му служат, а не да придобиват богатства и щастие. /138, с. 211/

Христос не дойде на земята, за да покаже на хората, че те трябва да страдат. Той дойде на земята да накара хората да вървят в любовта, в живота и да възстановят връзката си с Бога. /99, с. 296/

“Сам си Отец ви любя, понеже повярвахте, че аз от Бога излязох”. Двете важни думи в този стих са: Отец и Бог. Значи две важни положения има в този стих: Отец ви любя ; и от Бога излязох. Христос е съединителната нишка между тези две положения. Това показва, че всеки човек трябва да има отношение към Отца, към Христа и към Бога. Като прекарате тези три думи в ума си, вие ще намерите техния дълбок смисъл. ... Докато не съедините трите положения – Отец, Христос и Бог – в едно, вашата вяра не е пълна, не е истинска. Отец е началото, откъдето започва проявата на човешкото съзнание. Христос е живата природа в човека, която работи за неговото развитие. Бог е мястото, откъдето се вземат всички материали за съграждане на бъдещето. /69, с. 37/

Мисъл за Бог

Вън от мисълта за Бога, като най-разумно същество, което има предвид всички живи същества и им помага, не търсете друг метод за регулиране силите на своя мозък.

Следователно, сутрин като станете от сън, помолете се на Бога и започнете да мислите за Него като вечна любов, вечна мъдрост и вечна истина. Мислете за Него, че е благ, не се гневи, не отмъщава, не прави погрешки. Каквито погрешки виждате в света, те са човешки. Всичко, което Бог е създал е добро. Като

държите тази мисъл в главата си, вие регулирате силите на своя мозък. Това значи правилна връзка на човека с Бога. Свържеш ли се с Бога, ти можеш вече да владееш силите на ума и на сърцето си. Това подразбира поговорката: “С какъвто дружиш, такъв ставаш”. Да се свържеш с Бога, това не значи, че изведнъж ще потекат енергиите от Него към тебе. Ти само ще предизвикаш да започнат да текат енергиите от Бога, но те ще минат през същества от по-високо развитие и постепенно ще слизат надолу, докато стигнат до твоя ум. Като възприемеш теченията, които слизат от възвишения свят, ти се свързваш с тях и започваш да живееш според Божиите закони. Това значи регулиране и владене силите на човешкия мозък. Приложете този метод като един от най-добрите, най-безопасните и най-леките. Той е наречен “Метод за свързване с Бога” или “Метод за възстановяване на хармонията между човешките души”. /135, с. 93, 94/

В момента, когато насочите своята мисъл към Бога и почнете да мислите за Него, само Нему да уповавате, идва вашето спасение, идва и подобрението на вашия живот. Вие се покваряте по причина на това, че мислите за злото. И тъй, сега ще се обърнете към Бога и ще почнете да мислите за Него. Аз и друг път съм ви казвал, не разрешавайте какво нещо е Бог в Неговото обширно проявление. Старайте се да разберете Бога за даден момент, само в една допирна точка, в която Той ви докосва. Ако във всеки момент на вашия живот можете да намерите и разрешите тази точка, с която се допирате до Бога, както и до всички други същества, защото едновременно при развитието си всяка душа ще дойде в съприкосновение с цялото битие, вие сте намерили вашето благо. Намерите ли вашето благо, вие ще разбогатеете, а колкото сте по-богати, толкова повече се изисква от вас.

Щом станеш от сън, ще знаеш, че първата мисъл, която мине през ума ти е Божествена. /17, с. 194/

Когато мислите за Бога, вие се свързвате с Него. /114, с. 133/

Слънцето дава еднакво и на овцата и на вълка. Тъй щото, не е важно дали Бог мисли за вас, но дали вие мислите за Него. /89, с. 186/

... като мислиш за единицата, ще мислиш за Бога като свещена идея. Щом помислиш за Бога, всичките ти работи ще се оправят. Ако си недоволен от живота си да станеш доволен. – Защо съм дошъл на земята? – Да изпълниш програмата на своя живот и да познаеш Бога. /1, с. 69/

Мислиш ли за Бога се изчистваш от цялото замърсяване на този свят. ... Истинското знание е знанието за Бога. Човек страда, защото е забравил Бога. /80, с. 35/

Стремете се към великото в живота, което разпръсва сенките в съзнанието, което осветява ума и стопля сърцето. Достатъчно е само да помислите за Бога, за да се освободите от заблужденията, болестите и мъчнотиите в живота си. /149, с. 173/

Докато мисля за Господа, Той е пред мене, престана ли да мисля за Него, той е зад мене. /75, с. 118/

Станеш ли сутрин, отправи една светла мисъл, едно красиво чувство и една сладка дума към Господа. Постъпиш ли така, всичките ти работи ще се наредят добре.

Молитвата подразбира да забравиш света, да забравиш хората, да забравиш всичко и да мислиш само за Бога. /116, с. 294/

Всеки ден мисли за Бога. Само като помислиш за Него, ще дойде нещо хубаво за теб. Бог е вложил всички условия за добър живот и чистота в сърцето ти. /116, с. 268/

Отправете ума си към Бога, за да се свържете с Неговата мисъл, да придобиете повече светлина. Чиста е мисълта на Бога. Обърнете сърцето си към Бога, да приемете Неговата чиста топлина. Отправете волята си към Бога, да се свържете с Неговата силна, чиста воля. /92, с. 104/

Ако ти, като дете на живота, още със ставането си от сън помислиш първо за Бога, за Неговата Любов, която изпълва душата ти и буди благодарност за всички блага, които ти се дават, природата пише: “От това дете велик човек ще стане!” Стане ли сутрин от сън, човек трябва да чува гласа на Бога в цялата природа, във всички живи и разумни същества, да възприема тяхната радост и да им отговаря с радост. /37, с. 212/

Решаваш някакъв въпрос. Застани прав, обърни мисълта си към Бога, към любовта, която озарява всичко. Любовта, която има еднакви отношения към всички хора, която никога не забравя, ще ти помогне. Някой мисли, че е изоставен. Тази мисъл образува тъмнина в съзнанието му, тя пречи де го видят и да вижда помощта, която му се предлага. Махни лошите мисли и желаниа, за да прогледаш. Имай вяра в любовта. /92, с. 129/

Как може човек да се освобождава от мрачните състояния на своя дух, от тъмните състояния на своето съзнание? За да се освободи от тия състояния, човек трябва да отправи мисълта си към Божественото съзнание, което прониква целия космос и да се свърже с него без никаква критика, без никакво колебание и съмнение. Ако успее да направи това, той ще изпита едно приятно настроение, което ще се превърне в хубаво, светло чувство; чувството пък ще се превърне в светла, възвишена мисъл. И тогава човек няма да усети как мрачното му състояние ще изчезне, ще се вдигне от съзнанието му, както се разкъсват облаците от мрачно, потъмняло небе. /39, с. 220/

Бог постоянно мисли за нас и ние постоянно трябва да мислим за Него. /116, с. 308/

Искаш ли да бъдеш щастлив, ще мислиш за Бога.
Мисълта за Бога събужда скритите сили в човека. /117, с. 131/

Мисли за Бога, за да се лекуваш. Да мислиш за Бога – това е обновление. Ще виждате Бог в един извор, в едно цвете. Ще се поклоните пред дървото, цветето, извора, ще си пийнете малко водича и ще кажете: Благословен Господ, че създаде този извор, това цвете, тази череша. Постоянно благодарите и благославяйте. /80, с. 34/

... преодолявайте сега по един съзнателен начин мъчнотиите, които имате. Вие имате вътрешни мъчнотии, в които никой не може да ви помогне; неща, които вие сами трябва да преодолеете. И вашата сила зависи от това преодоляване. Например, недоволен си. Само като помислиш за Бога, веднага ще ти олекне на душата. Като си помислиш за Бога, болестта ще изчезне! Сиромас си, но като помислиш за Бога и сиромашията ще изчезне. Не разбираш някой предмет, като помислиш за Бога, предметът става ясен. Писанието казва: “Бог е, който действа в нас”. Той е, който учи. Един ден всички ще бъдем научени от Него. Той и сега много добре ни учи. Нека бъдем радостни и благодарни на онова учение, с което Той ни учи отвътре. И да оставим всички противоречия на живота. Да оставим нещата, които не можем да разрешим – да оставим на Него, Той да ги разреши. Смъртта не е въпрос, който можем да разрешим. Свободата не е нещо, което можем да извоюваме. Да запазим свободата можем, но да я добием не е по нашите сили. Има неща, които идат от Този, живия извор на живота!

Та казвам, всички вие трябва да държите тази вътрешна връзка с Бога – дръжте онова, което Той ви казва: “Обичайте ближния като себе си!” Разберете това! “Любете врага си”. Разберете това! Кой е най-големия враг на човека? Самият човек, низшето в човека. Ще го обичаш! Врагът е вътре в тебе – ще го обичаш! Това е плътта. Писанието казва: “Човек трябва да обича плътта си”. Този враг, който ти създаде всички страдания, трябва да го обичаш. Не, че той ти мисли злото, но той казва: “Ще живееш и заради мене! Няма да се захласваш само нагоре, но ще мислиш и върху по-близкото в живота. Най-първо ще помислиш за мен нещо”. Следователно, в това отношение ти трябва да служиш цялостно на себе си, за да бъде твоят дух свободен. /72, с. 45/

Като изпаднеш в голямо отчаяние, помисли за Бога, за Неговата Любов и вложи в Него всичкото си доверие. В един момент и в тебе ще настане дълбок вътрешен мир. Това значи да живееш в радост и веселие, да бъдеш гражданин на новия живот.

Докато мисли за Бога, всяко същество е добро. Престане ли да мисли, проявява се неговото низше естество.

Каквато мисъл държите за Бога, такива ще бъдете. Щом се усъмните в Бога, ще загубите всички дарби, вложени във вас. При най-големите ви мъчнотии знайте, че Бог е неизменен. Ако зърнете Бога само за момент, нещастията ви ще се стопят като лед. Ако вярвате в Бога и адът, в който живеете ще се превърне в рай. Това е велика истина. /62, с. 112/

Колкото и да мислите за миналите си грехове, за миналите си прегрешения, това няма да ви спаси. В момента, когато насочите своята мисъл към Бога и почнете да мислите за Него, само Нему да уповавате, идва вашето спасение, идва и подобрението на вашия живот. И тъй, сега ще се обърнете към Бога и ще почнете да мислите за Него.

Да мислиш за Бога, това е закон за тониране. /80, с. 85/

Всички блага в света идват чрез Бога. Любовта, Мъдростта, Истината идват само чрез Бога. Никога не би могъл да усвоиш каквато и да е добродетел, ако нямаш в ума си Бога. /117, с. 47/

Където и да се намирате, отделяйте време да мислите за Бога. Искате ли да придобиете светлина в съзнанието си, мислете за Бога.

Няма по-велико нещо за човека от това, да мисли за Бога, че е вселюбещ, всемъдър и всеблаг. Като мислиш, че Бог е Любов, сърцето ти ще се стопли. Като мислиш, че е всемъдър, ще дойде светлина в ума ти.

Така ще придобиете светлина в умовете си, чистота в сърцата си и истина в душите си. Светлината ще ви даде знания, чистотата – сила и стремеж, а истината ще ви направи свободни. /135, с. 96/

Нямате ли връзка с духовни същества, вие не можете да живеете духовно. – Защо? – Едно дърво само не може да поддържа огъня. Много дървета съединени в едно, дават сила на огъня. Много поточета, събрани на едно място, образуват река. Следователно, за да бъдеш добър, да мислиш право, разумни същества трябва да бъдат свързани с тебе, да крепят твоята мисъл, доброта и разумност. Като не разбираш този закон, ти искаш да бъдеш добър, разумен, без да мислиш за Бога. Не, ще си кажеш: Понеже Бог е благ, мъдър и свет, и аз искам да бъда като Него, да проявя своята доброта и светост. Доброто е вложено в човека, той трябва само да го прояви. Разумността е вложена в цялата вселена, във всичко живо. Щом е така и ти можеш да бъдеш разумен. /77, с. 215/

Само мисълта към Бога може да избави човека от ограничителните условия, в които се намира. /86, с. 154/

Отношения

Отношенията ни към Бога са отношения към Любовта. И отношенията към Любовта са отношения към Бога.

За да бъдем полезни, ние трябва първо да определим своите отношения не към хората, но към Първата Причина. /63, с. 54/

Правилно е човек първо да определи отношенията си към Бога, а после към хората. /88, с. 69/

Когато твоето отношение към Бога е правилно, всички хора постъпват с теб добре. /117, с. 107/

Първото нещо, което се изисква от хората е да определят отношенията си към Бога. Под думата “отношения” разбирам възстановяване на надеждата, вярата и любовта в човека. Надеждата има отношение към физическия свят, вярата – към духовния, а любовта – към Божественния.

Добрият живот ... е съзнателно отношение на частта към Цялото. Докато мисли как трябва да постъпва с хората, човек не може да подобри живота си. Започне ли да мисли какви трябва да бъдат отношенията му към Цялото, човек е на път да подобри живота си. Личният живот не е отношение на частта към цялото. /97, с. 5 – 6/

... трябва да се научите да си създавате правилни отношения най-напред с Първата Причина на живота, с Бога, а след това и с всички същества, защото щастието ни е резултат на хармоничните ни отношения с Бога и с хората. /5, с. 44/

Светът ще се оправи, когато съзнанието на хората се пробуди, когато отношенията към Първата Причина на нещата станат правилни. /9, с. 79/

... колкото и да сте повдигнати или долно стоещи, ако Бог не обърне внимание на вас, нищо не сте, нито щяхте да съществувате. Една от погрешките ви е тая, че нямате отношение към Бога. /85, с. 68/

Отношенията на Бога към човешката душа не могат да се заместят с никакви други отношения. Ако мислиш, че хората могат да те направят щастлив, ти се лъжеш. Целия свят да ти дават, цялата вселена да ти обещават, хората не могат да те направят щастлив. И ангелите да се съберат около тебе, пак няма да бъдеш щастлив. Това, което Бог може да ти даде, с нищо не се сравнява. ... Така мисли мистикът /1, с. 199, 200/

Колкото по-правилни са отношенията на хората към Първата Причина, толкова и обществата са по-добре организирани.

“Изново”, казва Христос. За да се доберете до този велик закон, всички трябва да създадете нови отношения към Първата Причина, към Великото, което носи вашето щастие. Само по този начин правилно ще разбирате Божията Любов. /63, с. 131/

За да живеете добре, пазете следното правило: Никога не разваляйте отношенията си с Първата Причина, т.е. със Слънцето на вашата душа. Ако отношенията ви към Слънцето са правилни, ще бъдат правилни и към всички живи същества на земята. Сутрин, като ставане от сън, първата ви работа е да изправите отношенията си към Първата Причина. Ако тези отношения са правилни, работите ви ще вървят

добре. Ако не са правилни – изправете ги и тогава започнете да работите. Казвате, че обичате Бога, а връзката и отношенията ви към Него не са правилни. Това не е обич. Когато обичате една песен, вие я пеете правилно. Когато казвате, че обичате някого, това подразбира пеенето на някаква класическа песен, от която се възхищавате не само вие, но и всички, които ви слушат.

Когато отношенията на човека към Бога са правилни, на първо място поставени, само тогава той ще бъде в състояние да помага на хората и на всички живи същества. Отношенията на човека към Бога имат еднаква стойност за всички времена и епохи, а останалите отношения са относителни и променчиви. /117, с. 123/

Какво представят киселината, основата и солта в човешкия живот? Това са трите неизвестни – Бог, човек и външните условия или обществото. Външните условия или обществото представя солта. Някои казват, че външните условия определят положението на човека. Не е така. Взаимното отношение на Бога към човека и на човека към Бога определя какви ще бъдат външните условия. Добрите условия на човека зависят от неговото отношение към Бога. Той е силата, която твори и направлява всички неща. За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога. Правилните отношения създават добра съдба. /8, с. 192 – 193/

Когато човек има правилни отношения към Бога, ще има правилни отношения и към обществото и към отделния човек и към себе си. Като резултат на правилните отношения на човека към Бога, към обществото и към себе си, ще се яви красотата. /5, с. 37 – 38/

... красотата е външен израз на хармоничното действие на силите в човека. Това хармонично съотношение и действие на силите в човека, в когото се явява като външен израз красотата, ние го наричаме добро. И затова казваме, че зад красотата стои доброто. Ако доброто не седи зад красотата, то такава красота няма смисъл.

... красотата има една основна черта, която сред всичката променчивост не се губи. Това е доброто. Изгуби ли се в живота на човека тази основна черта, и красотата му изчезва.

/5, с. 38/

Връзка

Първото нещо, към което човек трябва да се стреми, е да възстанови своята вътрешна връзка с Бога. /138, с. 116/

Като ученици работете върху закона: познаване на Бога във всички прояви на живота. Така ще познаете Бога във великото и в малкото. Това значи да Го познаете в Неговата същина. Дойдете ли до това положение, ще влезете в новия живот, дето отношенията на хората почиват върху Любовта.

Всяко същество, което не е във връзка с Бога, изпада в противоречия.

Растения, които са извън почвата, умират...

У човека като се отдалечи от Бога, ще настъпи тъмнина.

Божествената връзка е ключ на всички постижения.

Аз искам да ви посоча пътя, начина, как да направите връзката с Първичната Причина на нещата в Божествения свят – с Цялото!

Връзката ви с Бога – там е силата. /117, с. 220/

Най-първо ще съзнаеш, че дарбите ти са вложени в тебе, но до известна степен ти си се спънал някъде в миналото. Сега трябва да направиш връзка с Бога. После ти трябва да направиш връзка с всички добри, умни и гениални хора по лицето на земята. И тогава ще влезеш във връзка с цялото човечество, с всички същества и то не само с тия, които живеят сега, но и с тия, които са живели в миналото, както и с тези, които ще живеят за в бъдеще. Защото тези, които са живели в миналото живеят и сега, а ще живеят и в бъдеще. Трябва да влезете във връзка с всички! Тъй е за човека, който иска да изправи живота си. Той трябва да влезе във връзка с всички напреднали братя. Без това вашият успех е невъзможен. За вашите мисли, за вашите чувства се изисква простор. За да се облагородят вашите чувства, трябва да ги проектирате навсякъде. Така те ще добият и сила. Затуй, когато човек се подпушва, няма условия за растене, за развиване, за облагородяване. /150, с. 254/

Ако не е точен пред себе си, пред своето висше съзнание, човек ще изгуби вътрешната си сила и равновесие. Човек губи своя вътрешен мир, своята вътрешна сила, благодарение на прекъсване връзката с висшето Божествено съзнание. Щом изгуби тази връзка, той губи и своя кредит. Не можете да бъдете нови хора, т.е. хора на новата култура, ако не изпълните обещанията си, които сте дали пред своето висше съзнание.

Единственото нещо, което препоръчвам на всички е, да пазите вътрешната връзка с Бога. Само тя ще внесе сила в живота ви и ще го осмисли. Нужна ви е връзка с Бога – нищо да не ви смущава, от нищо да не се колебае. Единственият, когото можем да чувстваме, който ни разширява, е Бог. Всеки момент можем да чувстваме присъствието на Бога. Той всякога помага. – Кога? – Когато Го търсим с всичкото си сърце. Бог е абсолютна чистота, затова Той обича чистите сърца. Допуснеш ли лъжата в себе си, ти не можеш да се приближиш при Бога. Щом говориш Истината, Той ще ти проговори. Ако си чист, пак ще ти проговори. Щом приемеш Любовта, Бог те обиква и всичко изправя в тебе. Ако приемеш мъдростта, светлината изправя в тебе. Ако приемеш мъдростта, светлината ще влезе в твоя ум. Като знаеш това, приеми тези качества в себе си. /66, с. 221/

В света съществува само една връзка – тя е връзката с Божественото съзнание, което е в сила да помогне на всички хора, на всички същества, от най-малкото до най-голямото. /117, с. 120/

Искаш ли да знаеш дали съществува Бог, обърни се към птичките, които пеят. Щом пеят, те са направили връзка с Божественото съзнание. Щом дърветата цъфтят и връзват, те са направили връзка с Божественото съзнание. /97, с. 65/

Новият подтик, който трябва да имате, това е вътрешният Божествен живот, вътрешната връзка. /151, с. 48/

Вън от връзката ви с Бога, никаква философия не съществува. Всички други неща ще придобие, само ако запазите връзката си с Бога. /119, с. 312/

Като кажем вътрешна връзка, подразбираме, че Бог ни говори, а когато кажем външна връзка, подразбираме, че ние говорим на Бога. Когато страдам, аз говоря на Бога; когато се радвам, Бог ми говори. /29, с. 20/

Щом се свържете с Бога, вие ще имате Неговите мисли, Неговите чувства, които ви повдигат. /114, с. 133/

Дойдете ли до връзка с Бога, в съзнанието ви се явява непреривна светлина, а в душата ви – дълбок мир. /27, с. 157/

... за да получите светлина, свържете се с Бога. За да получите топлина, свържете се с Христа. /126, с. 165/

Ако в твоето съзнание не си свързан с Бога, няма да имаш достатъчно енергия да зреят мислите ти. Когато мислите ти зреят, когато чувствата ти зреят и когато постъпките ти са смислени и влизат в работа, можеш да се ползваш от тях. Тогава ти си свързан с Бога. /116, с. 82/

... стойността, цената на човека зависи от това, доколко той се интересува от Първата Причина на нещата и е във връзка с нея. /63, с. 110/

За да постигнеш каквото и да е твое желание, ти трябва да бъдеш във връзка с Бога.
/137, с. 46/

... задачата на човека не се заключава в неговото осигуряване, но в свързването му с Бога. Като обикне Бога, човек се свързва с Него и си осигурява такова светло бъдеще, каквото никога не е предполагал. /152, с. 102/

Целият ни живот трябва да бъде едно постоянно усилие да правим връзка с Бога, да бъдем в постоянно съприкосновение с Божествената Любов, с Божествената Мъдрост, с Божествената Истина, с Божествения Дух, с Божественото съзнание. Това са живи сили. В това съприкосновение ще почувстваме онова блаженство, щастие, сила, подмладяване, което искаме. /29, с. 15/

Ученикът, когато възстанови връзката между своето и Божественото съзнание, тогава скръбта му ще се превърне на радост. /117, с. 212/

Свържете се с Бога и ще постигнете всичко. Новият живот няма да ви покалугери, той няма да ви лиши от благата, но ще осмисли живота ви, дето и да се намирате. И най-долната служба да имате, ако сте свързани с Бога, животът ви ще бъде рай.

Дръжте се към Бога с всичката си сила и с всичкия си ум и воля, и тогава само ще бъдете в правата посока. Истината сама по себе си е ясна. Вие трябва да се държите с Господа също както що гледате мене. Старайте се да виждате Господа във всякой един човек – тогава сте в правия път. /23, с. 146/

Човек трябва да работи съзнателно върху себе си, да се освободи от ненужните и неправилни връзки и да остане само една – връзката с Бога. Само така той може да решава задачите си правилно. Чрез тази връзка той ще научи закона за превръщане на положителните енергии в отрицателни и отрицателните в положителни. /135, с. 152/

Няма по-голямо благо за човешката душа от това, да покаже правия път на човека и да го научи как да живее. Който влезе в правия път, той е подобен на извор, който постоянно изтича навън. Ето защо, човек трябва да се свърже с Бога, да се стреми към великия идеал на живота. /7, с. 317/

Когато вие сте абсолютно честни по отношение на дадено лице, когато сте искрен спрямо него, никога не подронвате неговото достойнство и не изменяте мнението си за него, вие имате вече връзка с това лице. Измените ли отношенията си към него, вътрешната връзка между вас ще се скъса. Следователно, правилните отношения между хората не трябва да се изменят, ако искаме да не се къса вътрешната връзка между тях. Държим ли в ума си чисти мисли и в сърцето си възвишени и благородни чувства, ние ще запазим връзката си с Бога, понеже Той е абсолютна хармония. Скъсаме ли тази връзка, ние влизаме в разрез с Божествения принцип, т.е. с разумното начало, което живее у нас. /67, с. 124/

... човек не трябва да къса връзката си с Бога, с Любовта. Запази ли тази връзка, той ще има правилна обхода към хората. Как да се отнася човек към хората, това не може да се учи. Правилната обхода произтича от човека. Който има любов в себе си, той знае как да се отнася с хората, с всички живи същества. Ако три дена е жадувал и намери една чаша вода, той ще бъде готов да раздели водата си с всеки, който би му поискал. /143, с. 101/

Когато изучава проявите на своето сърце, както и на своя ум, човек може да разбере какви същества са взели участие в създаването на неговото сърце, на неговия мозък и оттам да работи усилено върху себе си, да измени условията си, средата, в която е поставен и да се свърже с разумни, с възвишени същества. Това може да се постигне, само когато човек се свърже с Бога. Когато човек се свърже с Първата Причина на нещата, работите му се нареждат добре, не изведнъж, но постепенно. Той изменя условията и средата на своя живот, свързва се с добри, с възвишени възпитатели, които му помагат при всички мъчности и страдания. Те му посочват правия път на живота, по който да излезе на свобода. Ако иска да разреши правилно задачите на своя живот, човек трябва да се проникне от желанието да изпълнява волята Божия. /65, с. 248 – 249/

Мъчнотиите, страданията на човечеството стават причина да се губи връзката между Бога и всяка жива душа. И тъй, надеждата служи за връзка между хората, вярата за връзка между ангелите, а Любовта за връзка между Бога и човека. Дръжте тия три връзки в постоянна изправност. Това са живи процеси, тъй както яденето, пиенето, дишането, чувстването и мисленето. Когато скъсаме връзката с надеждата, ражда се отчаянието, разочарованието. Когато скъсаме връзката с вярата, ражда се безверието, съмнението, а когато скъсами връзката с любовта, ражда се злобата, омразата и недоволството. /23, с. 270/

... свързвайте се с разумния свят, за да се обновявате. Не се съмнявайте в съществуването на този свят. Не се съмнявайте в съществуването на Бога, на ангелите, на добрите и свети хора. /152, с. 94/

Кога човек живее само за ядене и пиене? – Когато даде предимство на плътта, т.е. на низшите чувства в себе си. Следователно, не се молете за придобиване на материални блага, преди да сте се свързали с Бога. Колкото и да храните вълка, все вълк ще си остане; каквито грижи и да полагате за грешника, няма да го изправите. Единствените неща, които могат да изправят грешника, това са гладът и страданието. Когато дойде до крайния предел на страданието, той съзнава положението си, започва да се разкайва и да се моли, и постепенно се изправя. Видите ли, че някой много роптае против страданията си, ще знаете, че той е още в началото на мъчнотиите си. Той трябва много да страда, да се смекчи характера му, да се разкае и след това да започне смиряването му.

Когато човек греши, изворите на неговата душа се прекъсват и изчезват. Изчезнат ли тия извори, заедно с тях изчезва и растителността наоколо. Като се намери в такива условия, човек трябва усилено да работи върху себе си, да възстанови връзката си с Божественото. Щом тази връзка се възстанови, изворите на живота отново потичат. /143, с. 179 – 180/

Човек трябва да се пази, да не губи връзката с Божественото съзнание. Прекъсне ли се тази връзка, той вече се поддава на лоши мисли и чувства. Щом изпадне в това положение, страданията идат след него. /38, с. 29/

Една мисъл, ако не я приложите, формата се разрушава, но мисълта като същина остава да живее и се прибира при Бога. Тя за вас е загубена, както загубвате децата си. Ако човек загуби връзката си със

свещените мисли, чувства и желания, той скъсва връзката си с Разумните Същества. Свещените мисли са онази среда, чрез която човек влиза в общение с Великия Разумен Свят.

Унищожи ли човек свещените си мисли и чувства за Бога, с това унищожава най-ценното у себе си, защото само чрез тях влиза в общение с Него. Докато човек пази свещената мисъл и свещеното чувство за Бога, той е гражданин на Царството Божие. Всички мисли и чувства в него са родени от тази мисъл, от това свещено чувство. /62, с. 112/

Има едно вътрешно течение в природата, от което зависи здравословното състояние на човека, както и неговото щастие. Като влезе в това течение, той се подмладява, расте и правилно се развива във всяко отношение, защото природата му съдейства. Когато човек влезе в това хармонично течение в природата, всички го обичат, каквото похване, всичко му върви. Пътят на такъв човек е навсякъде отворен. А когато скъса връзката си с това хармонично течение в природата, всички го изоставят и има пречки и несполуки. Ако човек постоянно е във връзка с това хармонично течение в природата, той ще постигне последователно всичките си идеали – всеки на своето време. Такъв човек слуша гласа на Бога в себе си и за него една дума, казана от Божиите уста струва повече, отколкото всичките богатства на света. Тази дума носи такава сила и мощ, че прави възможни всички постижения. ... Когато влезем във връзка с това Божествено течение в природата, тогава се явява любовта в нас; а като прекъснем тази връзка, губим любовта си. Ако любовта беше създавана от човека, тогава няма да се губи. Но тя не е човешко създание и затова днес я имаме, а утре е изчезнала. Това показва, че се прекъсва връзката на човека с туй Божествено течение. /5, с. 42 – 43/

Щастието на човека се крие във вътрешната му връзка с Бога. Тази връзка е Любовта.

Нито една жена или мъж не е в състояние да ви направи щастливи. Не че не желаят, но не могат. Никое управление не може да ви направи щастливи. Кой държавник не иска да тури ред и порядък в своята държава? Никой свещеник, никой философ не може да направи хората щастливи. – Защо няма щастие на земята? – Защото хората са прекъснали връзката си с Бога. Техните идеи са механически, прикрепени с обръчи. Значи връзката между идеите им е неустойчива. Това ги прави недоволни и нещастни.

Хората очакват щастието и спасението по механически начин. И да го придобият по такъв начин, то няма да бъде за дълго време. За да придобие своето щастие, човек трябва да направи вътрешна връзка с Любовта, с живата природа в нейната целокупност. Само по този начин човек ще дойде до вътрешно разбиране на противоречията, които съществуват в живота и природата.

Днес всички хора се стремят към придобиване на щастие. Чудно е как могат да се стремят към щастие, когато делят живота, а също така и Любовта. Това, което хората наричат щастие се заключава в свързването им с Бога. Свържат ли се веднъж с Бога, щастието започва да тече в живота им като река.

Щастието се дължи на вътрешната връзка на човека с Бога, т.е. на онази вътрешна светлина, която озарява човешкия ум. Идеята за Бога трябва да изпълни ума. А умът се събужда само от Духа Божий. Без Божия Дух не може да се образува никаква мисъл.

/117, с. 113 – 114/

Не търсете щастието си на друго място, освен във връзката си с Първата Причина. Може да четете много книги, да наблюдавате природата, но всичко това са външни обекти, които могат да ви въздействат; обаче едно трябва да знаете: има само един път! Има известни състояния у човека, които зависят напълно от другия свят. Когато обичате Бога, от другия свят ще дойде едно същество от висша йерархия да направи връзка с вас. /58, с. 26/

Докато мислиш, че някой може да ти отнеме щастието, ти не си свободен. Щастието на човека зависи от самия него. Щастието се дължи на вътрешната връзка на човека с Бога, който живее в него. В този смисъл, никой не може да ти отнеме щастието.

Казвам: при каквито условия да се намира човек, при радостно или мрачно състояние, той трябва да държи връзка с Бога. Всички връзки в неговия живот могат да се скъсат, но връзката му с Бога никога не трябва да се къса. Каквито тъмни тела да минават през съзнанието ви, колкото време да продължават, дръжте връзката си с Бога, работете усилено върху себе си и ще излезете от тази тъмна зона. /109, с. 225/

Колкото по-здрава е връзката на човека с Бога, толкова по-далеч са нещастията от него. /119, с. 158/

Когато хората направят вътрешна връзка с Бога; науката, литературата, музиката, изкуството, общественият, семейният, личният живот ще се изпълнят с новото, с нови идеи и разбирания – с нов стремеж към възвишеното и красивото. Тогава всеки човек ще се проникне от силата на новата мисъл, с която ще може да отбива не само цял полк войници от пътя им, но ще застави хилядни армии да сложат оръжие пред неприятеля си, да се откажат да убиват. Който може да направи това, той е поставил за основа на живота си положителната философия. Той е поставил за основа на живота си Любовта. /76, с. 205/

За да се развива човек бързо и правилно, нужно е единство на съзнанието и вътрешна връзка с Бога. Ставате или лягате, спите или сте будни, тази връзка трябва да бъде непрекъсната. Тя носи всичко най-хубаво за човека. Талантливостта, гениалността, чистотата, светостта, силата на човека се дължи именно на тази връзка. Всички постижения на човека се обуславят от тази връзка. Всички адепти, всички Учители на човечеството са имали тази връзка. Силата на адепта, на Великия Учитель седи именно във връзката им с Първата Причина. /76, с. 193/

Имате ли същинска връзка с Бога, вие вече имате отношение, можете да влезете във връзка с онзи велик организатор на космоса. Тогава животът ви ще се осмисли и вие ще станете гражданин на Царството Божие. /29, с. 26/

... успехът на човечеството зависи от неговите индивиди. Ако индивидът е свързан с Цялото, той ще окаже влияние и върху човечеството като цяло. Когато слезе на земята, Христос беше свързан с онова велико, мощно Цяло, което писа върху човешката ръка.

/82, с. 52/

Като ставате сутрин, туряйте в ума си мисълта да бъдете в непрекъсната връзка с Бога.

/111, с. 376/

На млади и на стари казвам: които нямат връзка с Господа, да направят тази връзка. Тогава и наука, и поезия, и сили, и мощ, и безсмъртие, всичко зависи от тази връзка.

/29, с. 24/

Преди поезията, преди науката, преди философията има нещо по-важно за човека, а именно, да се свърже с Бога и тогава да пристъпи към ежедневната си работа. Остане ли първо да философствате, а после да работите, ще изпаднете в смешно положение. Като работите, вие ще дойдете до причините и последствията на нещата по естествен път.

/135, с. 191/

... като знаете кое е същественото в живота, гледайте да запазите връзката си с Бога. Ако сте я прекъснали, възстановете я. Този е пътят, по който иде новото в света. Старото вече си отива и се замества с ново. /10, с. 23/

За да не изпаднат в песимизъм, хората трябва да имат връзка с Бога. Тази връзка никога не трябва да се прекъсва, а затова е нужно будно съзнание, което никога не трябва да се помрачава. Какво представлява връзката на човека с Бога? Тя е извор, който напоява и най-сухите и неплодни места и ги прави плодородни. /76, с. 184/

Който може да държи Бога в съзнанието си и Бог го държи в своето съзнание. Той е придобил вечния живот. Казано е в Писанието: "Това е живот вечен, да познае Тебе Единаго Истинаго Бога". Човек живее, докато е свързан с Бога. Щом прекъсне тази връзка, той умира.

И тъй, смъртта не е нищо друго, освен прекъсване връзката на душата с Бога. Щом престане да чувства присъствието на Бога в своето съзнание, човек прекъсва връзката си с Него и умира. В това отношение, смъртта е процес на разлагане. Когато този процес настане в човека, той започва да се чувства стар, немощен, без никакъв подем, без никакъв идеал в живота си. Той казва: Всичко е свършено с мене. Дойде ли до това състояние, човек мъчно може да се повдигне. Той не се поддава на никакво възпитание. Той се намира в положението на муха, на която мъчно може да се въздейства. /65, с. 53/

За да бъде Бог понятен за вас, трябва да започнете с тази основна идея, а именно, да намерите истинския живот, в който няма смърт. Следователно, вие трябва да започнете с новото. Когато станете разумни, ще влезете в едно ново училище, ще влезете във връзка с Бога. И само тогава ще можете да говорите за култура, за еманципация на мъже и жени. /125, с. 16/

Ние трябва да бъдем свързани с Бога така, че да не ни засяга смъртта. Като дойде смъртта, ще й кажем: Вземи си само това, което е твое. Повече нищо не можеш да вземеш. Ако смъртта не те послуша, ще се бориш с нея, докато я победиш. Като надвиеш, ще кажеш като Павла: "Де ти е смърт жилото, де ти е аде победата?" Казвате: смъртта е страшна. – Страшна е за грешните, но не и за праведните. Като дойде при праведния, тя ще му каже: Ти си върви, няма да те закачам. /68, с. 220/

... човек трябва да търси Бога във всички случаи на живота си. Човек трябва да е свързан с Бога, ако иска да придобие вечния живот, който внася в него любов, мъдрост, истина, свобода, знание, светлина. /65, с. 187/

Човек, който е постоянно свързан с Бога, по милостта на Бога може да продължи живота си. /80, с. 187/

Връзката на човека с Бога представя сила, която се отразява върху микробите като електрически светкавици. /90, с. 155/

Когато направиш връзка с разумното, с Бога, ще оздравееш. /78/

... всичките ви противоречия произтичат от нестабилната ви връзка с Първата Причина и с духовния свят. /78/

Истинското подмладяване седи в това да влезеш във връзка с целокупния живот. /16, с. 159/

Нека остане в ума ви мисълта, че Бог живее във вас. Той ви дава богатата, с които се ползвате. Така ще се създаде връзка между Него и вас. Горко на оня, който не е свързан с Бога! Щом ти не мислиш за Него и Той не мисли за тебе. ... Без любов животът е мъчение. Любовта осмисля живота. /126, с. 256/

Ние разрешаваме отношенията си към Бога, връзката си с Бога. Каква е тази връзка? Тя е връзка, соято ще освободи човека от неговото материално робство, от онзи вътрешен гнет, под който се намира. /101, с. 12/

Образувайте сега връзката си с Бога.

Когато се свържем с Бога, няма да има дело в света, което да не можем да извършим.

Всичката философия на живота седи в следното: дръжте връзката си с Господа! Някой казва: да имам пари, ще видите как ще подобря живота си! С пари подобрене, спасение не става. Ако светът можеше да се спаси с пари, това е най-лесната работа. Ако с ядене се разрешаваха въпросите, всеки ден не ядем ли? Силата на човешката душа се крие в живата, в положителната вяра. Има ли човек тази вяра, той ще бъде в постоянна непреривна връзка с Бога, през всички състояния на своя живот. /67, с. 182/

Най-много след двеста години всякакво братство, всякакво роднинство между хората, които са били свързани помежду си по плът, ще изчезне. ... Връзките между хора родени от Бога, ще продължават най-малко 25 000 години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на разумните сили, които действат сърху човешката душа, да завършат своята работа. /144, с. 76/

И тъй, който иска да се повдигне в живота, той непременно трябва да има завет с Бога. Този завет е връзка на човека с Бога. Той е тил в живота му. /89, с. 187/

Любовта разрешава и най-мъчните въпроси. Тя лекува и най-неизлечимите болести. ...като призовеш любовта, всяка болест, всяка мъчнотия, всяко страдание изчезват. Те са дадени като условия за съсредоточаване, за връзка между човешката душа и Бога. /149, с.146/

Щом направите тази връзка, всяка тъмнина от ума ви ще изчезне и всяко притеснение от сърцето ви ще се махне. В ума ви ще се яви светлина, в сърцето ви разширение, мир, радост и ще разберете, че Божията Любов ви е посетила. /75, с. 240/

Да намериш Бога и да се свържеш с Него, това значи да постигнеш желанията си. Само идеята за Бога е в състояние да осмисли твоя живот. /117, с. 134/

Човек може да слезе на земята по три начина: или да се мъчи да изкупва греховете си; или да се труди, да се учи; или да помага на другите хора. Пророкът казва: "Тези, които работят за другите хора, те са придобили вечната радост". Или казано на окултен език, имат постоянна връзка с Божественото съзнание. Който има тази връзка, той разполага с магическа пръчица: щом удари с нея и палати се образуват, дрехи и ядене се приготвят – всичко имат на разположение. Който е във връзка с Божественото съзнание, всичко може да направи. /58, с. 25/

Казвам: ние можем още сега да ви докажем какво представлява Любовта, но при няколко условия. Какви са тези условия? Ако сте гладували три деня, ние можем да ви докажем какво нещо е Любовта, пък и вие ще можете да я разберете; ако сте сити, няма да разберете Любовта. Ако сте болни, вие ще разберете Любовта; ако сте здрави, няма да я разберете. Ако сте невежи, ще разберете Любовта; ако сте учени, няма да я разберете. Казвате: с няколко думи само ни определи какво нещо е Любовта. Любовта е връзка между Бога и човека. /67, с. 124/

Всяка промяна, която създава низходящи състояния у човека, се дължи на прекъсване връзката между Божествения и човешкия свят или на прекъсване връзката между умствения и сърдечния свят. Такива прекъсвания стават и в моралния свят. За да запази своето добро състояние, за да не стават резки промени в човека, той трябва да възстанови връзката си с Божествения свят. Това значи да възстанови връзката

между ума, сърцето и волята си. Когато наруши тази връзка, човек изпада в голям мрак, в тъмнина на съзнанието, ходи натук-натам, лута се, никъде не може да намери подслон. /39, с. 219/

Не е въпрос да ставате православни, нито теософи, нито окултисти, но да направите връзка с Бога, с Първата Причина на нещата. /56, с.25/

Блаженствата са методи, начини за създаване на вътрешна връзка с Бога, с Любовта.

Щом направите тази връзка, ангел Господен ще потропа на сърцата ви, ще ви заведе в духовния, в Божествения свят, където ви очакват с венци, с музика и песни. /12, с.28 – 29/

Избраният е свързан с Бога. В него умствените и сърдечните сили са в хармония.

/13, с. 133/

Направите ли връзка с такова възвишено същество, тя вече не се къса, понеже е казано в Писанието: “Привлякох ги с нишката на Любовта”. Свърже ли ви Бог с тази нишка, тя никога вече не се къса. Ако някой се опита да скъса тази нишка, главата му ще пати. Не се къса тази връзка. Държите ли връзка с Първичната Причина, тя ще бъде на ваша страна. Този е най-важният въпрос за вас. Всички други въпроси оставете настрана! Те сами по себе си ще се разрешат.

Връзка с Първата Причина – това е радостта, която вечно ще пребъдва във вас. /58, с. 27/

Няма по-свещен момент за човека от този, да повдигне ума се към Бога и да почувства връзката, която съществува между всички умове. Няма по-свещен момент за човека от този да повдигне сърцето си към Бога и почувства връзката, която съществува между всички души. Значи човек е свързан едновременно с две връзки, в едната връзка действа любовта, а в другата – мъдростта. /106, с. 54/

Всяка сутрин дигайте ръцете си нагоре и правете връзка с Първата Причина, с всички благородни и възвишени същества. По този начин ще имате възможност да придобиете онези условия, които са необходими за развиване на вашите дарби и способности, на вашите чувства. Без тази вътрешна връзка вие не можете нищо да постигнете. ... Всяка дарба, всяка способност, всяко чувство у човека изисква специфична храна. Няма ли специфична, съответна за тях храна, те умират от глад. ... Като знае това нещо, разумният човек трябва всеки момент да бъде във връзка с Разумното Начало на живота, оттам да черпи сокове за поддържане живота на своите дарби, способности и чувства. Този е първият метод за самовъзпитание на човека. /76, с. 362/

В какво се крие силата на човека? – Във вътрешната му връзка с Бога. Докато е свързан с Бога, човек може да учи, да работи, да обича. Прекъсне ли се тази връзка, той всичко изгубва. ... Който не разбира Божиите пътища, той иска да стане голям човек, министър на една държава. Този човек не знае, че ако свърши училището, в което Бог го е изпратил, не само министър ще стане, но ще дадат да управлява цяла планета. Тък и днес човек управлява повече хора, отколкото би управлявал като министър. Само в главата си човек има около два милиарда и 600 милиона жители – мозъчни клетки, а в цялото тяло – около триста милиарда жители. Много от тях поданица са учени, големи капацитети. Вие не се познавате с тях, не можете да ги подчините на себе си, а искате да управлявате хората отвън. /36, с. 282 – 283/

Любов

Да обичаш някого, това значи да намериш у него онова добро, което е скрито от всички околни. И като го намериш да се зарадваш и да благодариш на Бога, че с любовта си го намерил.

Любовта се ражда в човека само при съприкосновение с Бога. При първото съприкосновение с Бога, Любовта ще блесне в душата ти като свършен факт и цялата местност ще се благослови от това съприкосновение на Бога с тебе.

Когато имате това първо съприкосновение с Бога – усмивката на Любовта ... вие ще имате един ключ. И всеки ще иска да ви вземе у дома си.

Който възприеме Божията Любов, той ще оправи всичките си работи – лични, семейни, материални; той ще има помощта на добрите хора ... Божията Любов изключва всички недоразумения, всички обиди, всички огорчения. /82, с. 218/

Само по пътя на любовта можем да дойдем до съприкосновение с Бога. Няма по-красиво същество от Бога.

Няма учен, философ или писател, който може да определи точно, какво представя любовта. Ще кажете, че Бог е Любов. Казвате, че Бог е Любов, без да разбирате смисъла на любовта. Тоя въпрос предстои на бъдещето. След хиляди години човек ще има ясна представа за любовта. До това време дръжете се за любовта според разбирането си.

/31, с. 19/

Чрез любовта влизаме във връзка с една велика реалност. Дето е любовта, там е Великото Разумно Начало в света.

Главната задача на учениците е да реализират любовта към Единия, т.е. любовта към всички. /39, с. 131/

Който не възлюби Бога по този начин, за него е затворен светът на светлината, светът на топлината и светът на силата. Когато обичаш Бога, за тебе е отворен и физическия и духовния и Божествения свят. Ако не обичаш Бога, целият свят е затворен за тебе. Ти се чувстваш изолиран от всички, нещо ти е мъчно, животът няма смисъл за тебе. /92, с. 11/

Любовта е проява на Бога. Ако любите, Той е във вас. Любовта в човека е Бог. Задачата на всеки човек е да изучава и прилага Любовта като проява на Бога. Когато любиш, Той се е докоснал до твоето сърце.

Доброто в човека е Бог

Разумността в човека е Бог.

Силата в човека е Бог.

Любовта, от който и човек да идва, трябва да я оценяваме, защото Бог е, Който се проявява.

Човек трябва да каже: "Любовта, която е в мен, е Бог. И аз съм благодарен, че Бог се е ограничил в мен, за да се прояви чрез мене. /141, с. 154/

Човек трябва да усилва вярата си, да се свърже с Първичното съзнание, а не да се занимава теоретически с въпроса какво нещо е Бог. Държите ли връзката си с Бога, вие дохождате до съзнанието, че всичко красиво, всичко хубаво в света е проява на Божественото начало. Видите ли чист извор, който непрестанно блика, знайте, че той е проява на Божественото в света. Узрелият плод, ароматният цвят, добрият човек представят прояви на Божественото. Бог прониква навсякъде и във всичко. Красивият ден е също така една от проявите на Божественото. Като живее, човек трябва да вижда навсякъде проявите на Божественото начало и да се убеди в съществуването му. Убеди ли се в съществуването на Бога, човек не може да се колебае. Никаква сила в света не е в състояние да разколебае неговото убеждение. Той е твърд, положителен в своята идея. /97, с. 38/

Ако приемете Бога, ако приложите Любовта в живота си, ще бъдете щастливи. Единственият път за постигане на щастието е Любовта. Човекът на Любовта не гони щастието, но щастието го гони. /141, с. 206/

... ако любиш жена си, Бога не можеш да любиш. Но любиш ли Бога, ти не може да не любиш жена си и децата си, и всички същества. Ще любиш, както Бог люби. Тогава любовта ще бъде нещо възможно за тебе и ти няма да казваш, че този не мога да търпя, онзи не мога да обичам и т.н. Като човек, вярно е, че много неща са невъзможни, но невъзможното за човека е възможно за Бога. Човешката любов е частична, Божията Любов е целокупна. Под целокупност разбираме единение, единство в съзнанията. Ако ти любиш всички хора, техните съзнания, като възприемат твоята любов, ще се срещнат с твоето и ще има единство в съзнанията.

Какво ще стане с цветето, което е видяло светлината? Ще израсне, ще цъфне и ще принесе плод. Така е и с човека, който е видял Бога. Човек, който не е видял Бога, остава заробен в земята като зърното.

Идеята за Бога е свещена. За тази идея трябва да се жертват. Който е дошъл до тази идея, ще се издигне над обикновения живот.

Човек трябва да търси Бога чрез всяко свое желание. Например, човек има желание да яде; нека си каже: чрез храната ще намеря Бога.

Да любиш Бога това значи да цъфтиш и да издаваш благоухание надалеч. Това значи да си извор. Тогава всички твои желания са постижими. В какво седи познанието на Бога? Да почувстваш Любовта на Бога. Тогава ще дойде животът.

... в света има Велик Промисъл, велика Божия Любов, която обединява хората. Бог ги обединява, злото ги разединява. /56, с. 21/

В един момент човек може да преобрази лицето си. Обърни се към Господа и кажи: Господи, тури ме в огъня на Твоята Любов. Като те тури Той в този огън от 35 милиона градуса, ти ще станеш чист като кристал – няма да остане помен от твоите грехове. /105, с. 222/

Посещението на Любовта е един от великите моменти в човешкия живот. Момент, за който той се е приготвявал от хилядолетия. Всички скърби и радости, всички опитности, които е събирал, са го поставили да разбере и приеме Любовта. Когато тя го посети, това е момент, когато човек излиза от тъмните подземия на личния живот и влиза в един необятен, красив свят, дето има всички условия за подем и творчество.

Няма по-красиво нещо от оня ден, когато човек почувства, че е във връзка с великия живот. Всеки човек, който има тази опитност, през където мине, носи благословение и всичко, което пожелае, може да направи.

Павел казва: “Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънти или кимвал, що дрънка”. То значи: ако езикът ми не е пълен с любов, ще бъда неорганическо вещество, каквото е медта, без разумност в себе си. /153, с. 6/

Любовта носи нещо много по-велико от щастие и блаженство. Тя носи целокупния живот.

Да ви покажа сега: ако един такъв момент на Любовта дойде като един лъч от Слънцето и падне случайно върху едно цвете или кристал, този цвят в 20 минути отгоре, вие ще видите, ще вземе всичките красиви форми и ще се превърне в един много красив и разумен човек. Всички неща стават с една магическа сила и се превръщат в един разумен живот. /120, с. 60 – 61/

Единственият, Който люби е Бог, затова и ние трябва да любим. Единственият, Който работи е Бог, затова и ние трябва да работим. И като мразите, пак мразите от любов към Бога. Като влезете в любовта, ще видите нещата в истинската им светлина. Тогава ще разберете защо един предмет е твърд, а друг – мек. В светлината ще видите това, което в тъмнината не сте различили. /31, с. 14/

Вие казвате: “Кажете ни един спасителен път!” Казвам: Обичайте Бога с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила! После обичайте ближния си като себе си. И най-после обичайте дърветата, слънцето, звездите, луната, водите, вятъра, изворите, въздуха – обичайте всичко в света! /63, с. 46/

Трябва да обикнем Бога и възвишените същества, за да протече Божествената Мъдрост от тях към нас.

Всички хора, които са въвн от Бога, те са мъртви! Животът ще дойде само с Любовта! Следователно, вие не живеете, вие сте мъртви без Бога. Вие живеете в гробища, не се лъжете. И всички седите със своите надписи. И искате да се осигурявате. /120, с. 66/

Любовта и обичта са принципът, който въвежда човека в новия живот на вечна хармония, красота и чистота.

Първият признак, по който човек познава, че е влязъл в областта на любовта е, че в него наставя дълбок вътрешен мир, какъвто никога не е изпитвал. Същевременно той изпитва в себе си подем към Великото, Безкрайното в света! /141, с. 204/

Всяка сила има свой специален огън, своя специална запалка, която може да я докара в действие. И друг огън може да доведе силите в действие, но няма да произведе същия ефект, изисква се определена запалка. Единствената запалка за разумната човешка душа е да помислиш, че Бог е Любов. Вие можете да мислите за баща си, за майка си, за приятелите си, но те са обикновени запалки. Като помислиш, че Бог е Любов, тази запалка е сила. От тази запалка трябва да започнете. Няма динамическа сила в света, която да се противопостави на тази запалка.

И тъй, ще схващате Бога като Любов. За Него няма да имате никакви философски схващания, няма да слушате как Го описват философите. ... Ти не можеш да видиш Бога, нито да Го определиш какво представлява, но като дойдеш в съприкосновение с Него, ти ще Го почувстваш, защото няма друго същество, което да има Неговите вибрации. Ако имаш хубаво разположение на душата си и се приближиш при Бога, ще усетиш най-нежни вибрации, но ако се приближиш при Бога непригответен, ще изживееш най-големи сътресения, най-големи взривове. Ето защо, когато грешните хора се приближават при Бога, изчезват като дим, а праведниците се радват. Затова най-напред трябва да се нагодим към Неговата запалка. Човек трябва да отиде при Бога с всичкото си смирение, със съкрушено сърце. Като отиде така при Бога, той ще оживее. Пък, ако отиде с всичкото си величие, като някой цар, нищо няма да остане от него. Господ не иска при себе си царе. Царят е емблема на грехове. Той не е сигурен за живота си, за престола си, затова има армия, която да го брани. Какъв цар е това? Да, разбирам цар, но такъв, който е готов да заеме всяко положение в света. А пък смиреният човек, като отиде при Бога, той носи добродетелите си със себе си.

Значи първата запалка – най-силната, най-моцната в съзнателния, самосъзнателния и свръхсъзнателния живот, това е да се свържеш с Бога. Като отидеш при Бога, трябва да станеш сериозен. Всички противоречия трябва да изчезнат от душата ти. Душата ти трябва да бъде така отворена, че да приемеш всичко, което е необходимо за тебе. Само така ще можеш да почувстваш Бога! Ти отиваш при Бога и се съмняваш дали ще те приеме или не – сам си поставяш преграда. Досега в анализите на окултната наука няма случай смирен човек да е изпъден от Бога, но горделивците много често са изпъждани. Бог държи горделивците далеч от себе си, не че не иска да се разговаря с тях, но като непригответени да издържат Неговите вибрации, в тях стават големи експлозии, които причиняват големи пакости. /113, с. 70 – 71/

... ако човек говори на Бога, а любов няма, Бог не му отговаря. – Защо? – Любовта е езикът на Бога. Значи този човек е забравил езика, който Бог някога му е преподавал. За да ви разбере баща ви, ще говорите на бащиния си език. /152, с. 9/

Любовта отваря на хората царските врата на небето и земята. Това значи, че човек ще бъде приет между хората и всички други същества. Ще бъде приет добре и у животните. Няма случай в живота, когато човек да е действал с любовта и да е пропаднал.

Ако хората изхождат от тази велика любов, бъдещето е за тях.

При любовта човек всичко придобива. Без нея всичко изгубва.

При любовта и който люби и когото любят, печелят. Любовта всякога дава на човека повече, отколкото е изгубил.

Тя изменява и подобрява условията му.

Влезе ли любовта в живота, хората ще вървят от светлина в светлина, от сила в сила, от слава в слава и дейността им ще се увеличава./141, с. 205/

Когато някой се оплаква, че никой не го обича, казвам: “Щом никой не те обича, ти обичай”. /141, с. 206/

Любовта е магическа пръчка в живота. Който я намери, всичко може да постигне. Колкото повече място е дал човек на любовта в себе си, толкова по-големи са неговите постижения. В закона на любовта няма нещо невъзможно. Който изгуби любовта си, за него всичко става невъзможно. В това няма изключение. Започнеш ли някаква работа с любов, непременно ще имаш постижения. Светът може да се обърне с главата надолу, но тази работа ще се свърши благополучно.

Всичко в света се дължи на тази велика сила на любовта. Затова, ако иска човек да успява в живота си, да проектира Божията Любов във всяка своя мисъл и чувство. /141, с. 205/

Единствената сила, която може да регулира всичко, е любовта. ... Който може да разбере любовта, ще се освободи от всичко отрицателно в себе си. В един момент той може да стане светия. Ако пипнеш бутона на любовта, веднага ще се намериш извън противоречията. /1, с. 55/

Помислите ли, че вие обичате, ще изгубите любовта си. Господ не е в нашите страдания, в нашата сила, в нашите знания. Къде е? В любовта! Ако любите, Той е във вас. Не любите ли, няма Го. ...

Ти обичаш, за да се прослави Бог!

Ти обичаш, за да се прояви Бог чрез тебе.

Смисълът на земния живот е да познаем Бога. Как? Като търсим Неговата Любов.

Ти ще идеш при Любовта, за да станеш Любов. /141, с. 155/

Бог присъства между хората само тогава, когато техните мисли, чувства и постъпки са проникнати от любов. /74, с. 340/

... да кажеш на Господа: аугмен! Господи, обичам Те за всички добрини, които си направил заради мен от хиляди и милиони години. Благодаря Ти за всички милости, за всички блага, с които си ме обсипал и ограждал.

Единственото същество в света, което ни обича, това е Бог. /134, с. 29/

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Абсолютна истина
2. Абсолютна справедливост
3. Аз те познах
4. Беседи от Учителя под ред. на В. Пашов – т. 1
5. Беседи от Учителя под ред. на В. Пашов – т. 2
6. Беседи от Учителя под ред. на В. Пашов – т. 3
7. Божествената мисъл
8. Божествените условия
9. Божествен и човешки свят
10. Божият глас
11. Бъдете свършени – VIII серия
12. Бъдещото верую на човечеството
13. Български писмена – бр. 1
14. Великата майка
15. Великите условия
16. Вехтото премина
17. Вечното благо
18. Вечно веселие

19. Вечно подмладяване
20. Взemi детето
21. Видяхме звездата – серии
22. Влизане – IX серия
23. Всемировият – т. 1
24. Всемировият – т. 1 /Протоколи 1910 г./
25. Всемировият – т. 1 /Писма до К. Иларионов/
26. Все що е писано
27. Възможни постижения
28. Възможности за щастие
29. Вътрешни и външни връзки – IV събор
30. Да ви даде
31. Да възлюбиш Господа
32. Да им дам живот
33. Дали може
34. Двата пътя
35. Две свещени положения
36. Двигатели в живота
37. Делата Божии
38. Добри и лоши условия
39. Добри навици
40. Доброто оръжие
41. Допирни точки в живота – МОК*
42. До скончанието на века – серии
43. Дреха на живота
44. Духът е плътта
45. Езикът на Любовта
46. Естествен ред на нещата – ООК*
47. Жал ми е за народа
48. Живият Господ
49. Заведоха Исуса – VIII серия
50. Заветът на Любовта – т. 1
51. Заветът на Любовта – т. 2
52. Заветът на Любовта – т. 3
53. Закон за единство и общност
54. Закони на доброто
55. Заровеното имане
56. За съдба – XI серия
57. За съдба, б. Бог е Дух
58. За съдба, б. Вечно веселие
59. За съдба, б. Кога ражда
60. Затова се родих
61. Избавената душа – VIII серия
62. Изворът на доброто
63. Изново
64. Как ти се отвориха очите – IX серия, кн. 7
65. Ключът на живота
66. Което дава живот
67. Козативни сили
68. Който дойде
69. Който има невестата
70. Който иска славата - серии
71. Крадецът и пастирът
72. Към обетованата земя
73. Ликвидация на века
74. Лъчи н живота
75. Любов към Бога
76. Малки и големи придобивки
77. Методи за самовъзпитание
78. Мисли за всеки ден – 1979-80 г.
79. Мисли за всеки ден – 1986-87 г.
80. Мисли за всеки ден – 1992-93 г.
81. Мисли за всеки ден – 1993-94 г.
82. Мнозина казваха – X серия
83. Морални правила – бес, 1930 г.

84. Мърчаево III 1944 г.
85. Начало на мъдростта
86. Нашето място
87. Непроявеното – ООК
88. Неразрешеното – ООК
89. Ни мъж ни жена
90. Нова книга за здравето
91. Новата мисъл
92. Новият светилник
93. Новото начало
94. Новият човек
95. Новото човечество
96. Опорни точки на живота
97. Определени движения
98. Отворени форми
99. Отец ме люби
100. Отиване и връщане
101. Откъде ида – VIII серия
102. Петимата братя
103. Покава им ръцете си – VIII серия
104. Последното място – серии
105. Поучаваше ги
106. Праведният
107. Правила на окултната школа
108. Просветено съзнание
109. Простите истини
110. Път към светлината
111. Пътят на ученика
112. Работа на природата
113. Разумният живот
114. Светлина на мисълта
115. Свещени думи – т. 1
116. Свещени думи – т. 2
117. Свещени думи – т. 3
118. Свещеният огън – бес. 1926 г.
119. Сеятелят
120. Сила и живот – беседи
121. Сила и живот – I серия
122. Сила и живот – III серия
123. Сила и живот – IV серия
124. Синове на възкресението
125. Стана плът
126. Старото отмина
127. Страници из живота на българите – т. 1
128. Съборна среща на Веригата – 1909 г.
129. Съборна среща на Веригата – 1910 г.
130. Съборна среща на Веригата – 1912 г.
131. Съборни беседи – 1912 г.
132. Съборни беседи – 1915 г.
133. Съборни беседи – 1926 г.
134. Той знаеше – VIII серия
135. Трите живота – ООК
136. Трите родословия
137. Условия за растене
138. Условия за разумния човек
139. Устойчиви величини
140. Учение и работа
141. Учителя
142. Учителя говори
143. Форми в природата
144. Царският път на душата
145. Ценното из книгата на великия живот
146. Ще ми изявиш – серии
147. Ще управлява всички народи
148. Сила и живот – VI серия

- 149. Събуждане
- 150. Свещени мисли – 1, 1
- 151. И обхождаше Исус – III събор
- 152. Реалности и сенки
- 153. Ако говоря - серии